З ДНЕМ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

22 – 27 серпня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№34 (594)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

"На варті неба України"

Фотографією Дмитра Муравського "Крила України" відкривають черговий етап фотоконкурсу, присвяченого Дню авіації України, "Де літають соколи...".

В межах проекту Програми військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України на 2012-2015 роки та з нагоди 20-ї річниці Збройних Сил України, творчий колектив ДО МО України "Крила України" серед своїх читачів щорічно організовує конкурс авторської фотографії "На варті неба України". Фотоконкурс проводиться у три етапи: "Де літають соколи..." – до Дня авіації України; "Небесний щит" – до Дня Зенітних ракетних військ Повітряних Сил Збройних Сил України; "Локатори вдивляються у небо" – до Дня радіотехнічних військ Повітряних Сил Збройних Сил України.

Шановні авіатори та працівники авіаційної галузі! Дорогі ветерани авіації!

27 серпня 2011 року, відповідно до Указу Президента України від 16 серпня 1993 року № 305/93, в Україні відзначається День авіації.

Авіація України має славні традиції та історію. Наша земля народила цілу плеяду відважних пілотів, льотчиків-випробувачів, космонавтів, учених, конструкторів авіаційної та космічної техніки. Їхні імена стали відомими у світі, їх присвоюють державним установам, літальним апаратам, адже вони принесли Україні славу авіаційної держави.

У XXI століття Україна увійшла як виробник літаків Ан-70, Ан-140, Ан-124, аналогів яким немає. В українських конструкторських бюро та підприємствах авіапрому і сьогодні продовжується наполеглива праця над створенням нових двигунів та систем для літальних апаратів наступного покоління. Це відкриває нові перспективи перед українською авіабудівною галуззю.

З нагоди свята щиро вітаю військових льотчиків, штурманів, інженерів, технічний склад, працівників Збройних Сил України, які гідно продовжують героїчні традиції своїх попередників. Мужні захисники повітряного простору України сумлінно виконують службові обов'язки, постійно працюють над підвищенням професійного рівня. Своїми здобутками вони зміцнюють міжнародний авторитет нашої держави, за що їх неодноразово відзначено під час навчань, державних та міжнародних заходів.

Висловлюю глибоку вдячність ветеранам авіації за відданість небу та вагомий внесок у справу військово-патріотичного виховання молодого покоління захисників Вітчизни.

Бажаю всім вам щастя, здоров'я, родинного благополуччя, мирного неба та успіхів у благородній справі служіння українському народові!

Міністр оборони України М.Б.Єжель.

Шановні воїни-авіатори та працівники авіаційної галузі! Дорогі ветерани авіації!

Щиро і сердечно вітаю вас з нагоди професійного свята – Дня авіації!

Відзначаючи це свято, наш народ вшановує славні бойові традиції авіації України, виявляє глибоку повагу до відважних льотчиків, конструкторів, дослідників, випробувачів.

Гордістю українського війська є військові авіатори, які надійно охороняють повітряні рубежі нашої держави, демонструють високий рівень льотного вишколу і професійної майстерності при виконанні завдань бойової підготовки, у миротворчих операціях та інших міжнародних заходах утверджують Україну як авіаційну державу.

Перед нами стоять важливі завдання, визначені Президентом України — Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, — підвищити рівень боєздатності нашої військової авіації, кардинально технічно переоснастити та модернізувати бойову авіаційну техніку. Я твердо вірю що, ці завдання ми виконаємо на належному рівні.

З нагоди професійного свята висловлюю глибоку вдячність всім воїнам-авіаторам за зразкове виконання військового обов'язку. Працівникам Збройних Сил України за самовіддану та сумлінну працю заради підвищення боєздатності Збройних Сил України.

Особлива подяка і шана ветеранам авіації за відданість справі, вагомий внесок у військово-патріотичне виховання молодого покоління захисників Вітчизни.

Бажаю всім вам здоров'я, родинного благополуччя та успіхів у благородній справі служіння українському народові!

Начальник Генерального штабу – Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Г.М.Педченко.

Товариші генерали та офіцери, сержанти та солдати! Шановні працівники Збройних Сил України! Дорогі ветерани-авіатори!

27 серпня 2011 року український народ буде вшановувати військових і цивільних авіаторів та працівників авіаційної промисловості і транспорту, які в цей день відзначатимуть своє професійне свято – День авіації.

Відважні льотчики, дослідники-випробувачі, космонавти, вчені та конструктори протягом всієї історії розвитку авіації своєю натхненною працею, відвагою і мужністю утвердили Україну, як авіаційну державу. Високою майстерністю та героїзмом відзначилися льотчики-українці в роки Великої Вітчизняної війни.

Продовжуючи славні бойові традиції своїх попередників, військові авіатори Повітряних Сил Збройних Сил України з честю виконують відповідальні завдання із захисту повітряного простору України.

У день професійного свята щиро вітаю військовослужбовців-авіаторів, працівників Збройних Сил України та ветеранів авіації з Днем авіації. Висловлюю всім Вам слова глибокої вдячності за самовіддане служіння Батьківщині, бойовий і трудовий героїзм, безцінний внесок у військово-патріотичне виховання молоді.

З нагоди професійного свята бажаю вам та вашим родинам міцного здоров'я, особистого щастя, успіхів у розбудові Повітряних Сил, як гаранта безпеки і непорушності повітряних кордонів нашої Держави!

З повагою

Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник С.І.Онищенко.

ЗА РАТНУ СЛУЖБУ

З нагоди 20-ї річниці незалежності України Міністр оборони України Михайло Єжель вручив погони та державні нагороди кращим військовослужбовцям і працівникам Збройних Сил України

Урочиста церемонія нагородження кращих військовослужбовців і працівників ЗС України відбулася 23 серпня, у Києві, в Орденській залі Генерального штабу ЗС України.

У заході взяли участь Міністр оборони України Михайло Єжель, начальник Генерального штабу – Головнокомандувач ЗС України генерал-полковник Григорій Педченко, заступники глави оборонного відомства та заступники начальника Генерального штабу ЗС України, командувачі видів, керівники структурних підрозділів Міністерства оборони та Генерального штабу ЗС України.

– Хочу привітати усіх присутніх з цим знаменним святом. Знаю, що кожен з вас чекав цього свята, аби отримати певну оцінку своїй діяльності. Від себе зазначу, що ми робили свою справу так, як це потрібно. До ювілею нашої держави наша ратна праця відзначена Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України, – підкреслив глава оборонного відомства.

Згідно з Указом Президента України чергове військове звання "генерал-полковник" було присвоєно командувачу Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенанту Сергію Онищенку.

Військове звання "генерал-майор" було присвоєно начальнику оперативного управління – заступнику начальника штабу Командування Повітряних Сил ЗС України полковнику Віктору Гаморі, начальнику штабу – першому заступнику начальника логістики Командування Повітряних Сил ЗС України полковнику Віктору Кириченку, командиру тактичної групи Повітряних Сил "Крим" повітряного командування "Південь" Повітряних Сил ЗС України полковнику Олегу Струцінському, начальнику Державного науково-дослідного інституту авіації полковнику Олександру Харченку.

Іншим Указом Президента України за вагомий особистий внесок у захист державного суверенітету, забезпечення конституційних прав і свобод громадян, зміцнення економічної безпеки держави, сумлінне і бездоганне служіння Українському народові та з нагоди 20-ї річниці незалежності України велику групу офіцерів, серед яких були і військові авіатори, нагородили державними нагородами України.

Ордена Данила Галицького був удостоєний заступник начальника авіації Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Олександр Кулібаба.

Так, медаллю "За військову службу Україні" були нагороджені заступник командира повітряного командування Повітряних Сил ЗС України полковник Олександр Кухаренко та начальник науково-дослідного відділу Державного науково-дослідного інституту авіації полковник Володимир Паутинка.

Олександр Олехнович. "Крила України".

СПІВПРАЦЯ

Пліч-о-пліч з цивільною владою

У Вінниці відбулась зустріч командування Повітряних Сил Збройних Сил України з представниками регіональних органів влади. Питання, що виносилось на широкий загал, стосувалось всебічного розвитку шефської роботи. Варто зазначити, що у вересні минає рік відтоді, як відповідно до Указу Президента України "Питання шефства над Збройними Силами України", шефські зв'язки встановлено між 64 військовими частинами Повітряних Сил Збройних Сил України та місцевими органами виконавчої влади у регіонах дислокації частин.

Захід пройшов під загальним керівництвом тимчасово виконуючого обов'язки першого заступника командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова. У його роботі взяли участь представники Нікопольського, Вінницького, Первомайського та Хмельницького міськвиконкомів, Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України, генерали та офіцери Командування Повітряних Сил, командири військових частин Вінницького гарнізону.

Відкриваючи засідання генерал-лейтенант Василь Нікіфоров зауважив, що військовослужбовці Повітряних Сил завжди відчувають турботу обласних, міських, районних державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, колективів підприємств та установ. Наслідком плідної військово-шефської роботи є присвоєння Указами Президента України у мирний час кращим військовим частинам Повітряних Сил Збройних Сил України почесних найменувань: "Севастопольська", "Феодосійська", "Теребовлянська", "Київська", "Одеська", "Львівський".

– Гадаю, що позитивна динаміка нарощування взаємостосунків з місцевими органами влади триватиме і надалі, – висловив сподівання генерал-лейтенант Василь Нікіфоров.

Учасники зібрання обговорили основні напрямки розвитку військово-шефської роботи, як у питаннях поліпшення військово-патріотичного виховання молоді, їх підготовки до виконання військового обов'язку, так і надання місцевими органами виконавчої влади посильної допомоги військовим частинам Повітряних Сил для підвищення рівня їхньої технічної готовності та створення оптимальних умов несення служби особовим складом підрозділів. Крім того розглянули проблемні питання вдосконалення існуючої взаємодії. За словами завідувача відділу оборонно-мобілізаційної і режимно-секретної роботи та взаємодії з правоохоронними органами Хмельницької міської ради Мєчислава Грижбовського першочергове завдання – вдосконаленням нормативно-правової бази.

– Недосконалість законодавчої бази не дозволяє надавати тієї допомоги, яку б хотілося. Є таке поняття, як бюджетний кодекс. Чинне законодавство забороняє місцевим державним адміністраціям, які є бюджетними установами, надавати матеріальну допомогу військовим частинам. Нам потрібно разом працювати над вирішенням даного питання.

Аналізуючи шефські відносини над частинами Повітряних Сил Збройних Сил України, начальник управління з виховної та соціально-психологічної роботи Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Грунтковський зазначив, що за перше півріччя 2011 року до військових частин, над якими здійснювалося шефство, надійшло будівельних матеріалів на суму 13582 гривень та матеріальних засобів на суму 31556 гривень. Водночас спільно з органами місцевої влади командування військових частин Повітряних Сил провело 164 заходи військово-патріотичного спрямування та 23 заходи підготовки допризовної молоді до виконання військового обов'язку.

Продовжився захід у Військово-історичний музей Повітряних Сил Збройних Сил України, де гості мали змогу оглянути сучасні літаки-винищувачі, штурмовики, бомбардувальники, розвідники, безпілотні літальні апарати, комплекси зенітних ракетних військ, на яких воїни Повітряних Сил несуть бойове чергування, дізнатися про історичний та бойовий шлях українських Збройних Сил. По завершенню екскурсії начальник управління з виховної та соціально-психологічної роботи Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Грунтковський, вручив представникам Нікопольського, Вінницького, Первомайського та Хмельницького міськвиконкомів відзнаку командувача Повітряних Сил ЗС України "За сприяння Повітряним Силам Збройних Сил України".

Сергій Фурдик.

КАБМІН ПОВІДОМЛЯЄ

Соціальні стандарти збільшено

Уряд знаходить можливості для збільшення соціальних стандартів та вживає всіх необхідних заходів з метою утримання інфляції. Про це повідомив Перший заступник Міністра фінансів Анатолій Мярковський під час спільної прес-конференції з Першим заступником Голови Національного банку України Юрієм Колобовим.

"Уряд знаходить можливості для збільшення соціальних стандартів. Про це свідчить ріст реальної заробітної плати, яка за 6 місяців поточного року зросла на 8,1%", - зазначив Анатолій Мярковський.

"При тому, що було збільшено соціальні показники, дефіцит державного бюджету за 7 місяців 2011 року скоротився у 3,2 рази (порівняно до минулорічного періоду) та складає 8,6 млрд. грн.", - зауважив Перший заступник Міністра фінансів.

За словами Анатолія Мярковського, капітальні видатки державного бюджету у січні-липні поточного року становили 10,7 млрд. грн. та зросли порівняно з відповідним минулорічним періодом у 1,7 рази.

На прес-конференції було порушено й тему урядової політики врегулювання тарифів. Зокрема, повідомлено про затвердження стандарту з недопущення необґрунтованого зростання тарифів на житлово-комунальні послуги; збільшення пропозиції сільськогосподарської продукції та її доступності для споживачів (використання Аграрним фондом необхідного інтервенційного резерву, який складає 5 млрд. грн. у бюджеті 2011 року); врегулювання компенсації державою непідвищення тарифів на газ та тепло для населення (збільшення статутного фонду НАК "Нафтогаз України" на 8,5 млрд. грн.).

Підготувала Наталія Ярмілко. "Крила України".

ДОШКА ПОШАНИ

Кредит довіри

У Вінниці обласна Дошка пошани оновилася новими обличчями. Напередодні святкування 20-ї річниці Незалежності України у кіноконцертному залі "Плеяда" відбулася урочиста церемонія нагородження представників усіх галузей виробничої діяльності області із врученням свідоцтв про занесення на обласну Дошку пошани "Праця і звитяга вінничан".

З поміж номінантів, які удостоїлися честі бути занесеними на обласну Дошку пошани, є і військовослужбовець Повітряних Сил Збройних Сил України – командир однієї з частин Вінницького гарнізону, полковник Григорій Кришталь.

– Звичайно, мені дуже приємно, але це – не виключно моя заслуга. Це – оцінка роботи усього колективу, який я очолюю, – прокоментував своє нагородження офіцер. – Водночас це – і кредит довіри, адже, якщо ми удостоїлися такої честі, то й у подальшому маємо виконувати свої службові обов'язки на найвищому рівні.

Військова частина, якою командує полковник Григорій Кришталь – частина незвичайна. Тут немає бойової техніки, зате є цілодобові бойові чергування, адже "господарство полковника Кришталя" – це командний центр Повітряних Сил – той самий мозок виду Збройних Сил України, звідки відбувається керівництво діями авіації, зенітних ракетних та радіотехнічних військ.

Сергій Фурдик.

Як День незалежності у військах святкували

В рамках відзначення 20-ї річниці незалежності України військовослужбовці взяли активну участь в урочистих заходах, що пройшли в усіх регіонах країни.

Київ

У День незалежності України 24 серпня у Києві на Майдані Незалежності відбулися показові святкові виступи шести провідних військово-музичних колективів Збройних Сил України.

Концертну програму підготували більше 500 військових музикантів під керівництвом Військово-музичного управління Генерального штабу ЗС України. У дійстві взяли

участь лауреати міжнародних фестивалів військових духових оркестрів: Заслужений академічний оркестр України – Зразково-показовий оркестр ЗС України, під керівництвом підполковника Ігоря Биковського, Військово-музичний центр Сухопутних військ ЗС України, під керівництвом заслуженого артиста України майора Олександра Шевчука, Центр військово-музичного мистецтва ВМС ЗС України, на чолі із заслуженим артистом України капітаном 2-го рангу Андрієм Висовенем, Центр військово-музичного мистецтва ПС ЗС України, на чолі з майором Юрієм Ковальчуком, а також Південний і Західний територіальні центри військово-музичного мистецтва (художні керівники, відповідно, заслужений артист України підполковник Іван Чирка та капітан Богдан Катриняк).

Військові музиканти подарували слухачам музичні твори, засновані на кращих надбаннях української та світової музичної культури. У репертуарі, підготовленому військовими, попурі з українських народних мелодій, музично-хореографічні і вокально-хореографічні композиції, аранжування національних естрадних пісень, військові та козацькі марші, композиції із пісень часів Великої Вітчизняної війни та шоу-дефіле.

Одещина

В Одесі до проведення урочистостей долучилися військовослужбовці Південного оперативного командування Сухопутних військ Збройних Сил України, Повітряного командування "Південь" та Західної військово-морської бази.

До пам'ятника Тарасу Шевченку поклали квіти начальник Одеського гарнізону – командувач Південного оперативного командування генерал-лейтенант Петро Литвин, голова Одеської облдержадміністрації Едуард Матвійчук, представники силових структур регіону, духовенства, громадських організацій, ветерани та молодь.

– Сьогодні ми вшановуємо найбільше досягнення українського народу – нашу незалежну і вільну державу. Збройні Сили України є надійним гарантом захисту суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності нашої Батьківщини, – наголосив у промові генерал-лейтенант Петро Литвин. Кульмінацією урочистостей в Одесі став святковий салют.

Дніпропетровщина

У Дніпропетровську День незалежності України святкували біля пам'ятника Молодому Тарасу.

На урочистості завітали представники органів місцевої влади, обласний військовий комісар полковник Юрій Миронов, офіцери управління та військовий оркестр 6-го армійського корпусу СВ ЗС України, керівники силових, правоохоронних та судових структур, громадські організації, молодь і духовенство.

Свято розпочалося з виконання Державного гімну України, покладання квітів і вінків до пам'ятника Молодого Тараса. Родзинкою став виступ місцевих дитячих танцювальних колективів, після чого діти відпустили у небо безліч жовто-блакитних кульок з цифрами "20".

Запоріжжя

У Запоріжжі на острові Хортиця біля музею історії Запорозького козацтва урочисто піднятли Державний Прапор України на найвищий в Україні 34-метровий флагшток.

У цьому місці хортицькі скелі височіють над Дніпром на висоті 40 метрів, ще 15 метрів – від підніжжя до верхівки кургану. Приблизно 34 метри становить сам флагшток, що важить майже чотири тонни. Таким чином, у День незалежності Державний Прапор України здійнявся на висоту тридцятиповерхового будинку – майже 90 метрів! На його підняття приїхали представники Книги рекордів України.

Під час мітингу глава області Борис Петров зазначив, що Запорізький край недарма називають серцем України, адже саме звідси, з легендарної Хортиці, героїчні предки почали відроджувати державу і зміцнювати волелюбний дух українського народу. Сьогодні українці своєю працею продовжують справу великих пращурів, будуючи незалежну Україну.

Також перед присутніми виступили голова обласної ради Павло Матвієнко, міський голова Олександр Сін, архієпископ Запорізький і Мелітопольський Лука, а також представники Івано-Франківської та Дніпропетровської облдержадміністрацій, які побажали українському народу сил і наснаги для нових звершень і здобутків, які множитимуть славу Української держави.

Завершилися урочистості на острові Хортиця військовим салютом і проходженням урочистим маршем військовослужбовців Запорізького гарнізону.

Львівщина

У Львові, на чолі з першим заступником командувача Західного оперативного командування генерал-майором Юрієм Борискіним, військовослужбовці взяли участь у покладанні квітів до пам'ятників В'ячеславу Чорноволу.

Потім святкова колона здійснила урочисту ходу до пам'ятників Михайлові Грушевському і Тарасові Шевченку, де також відбулося покладання квітів.

Івано-Франківщина

Святкові дні в Івано-Франківському гарнізоні пройшли як єдиний комплекс заходів. Розпочалися з приємної події для військових – депутат облради Василь Матійчик вручив 114-й бригаді тактичної авіації ПвК "Захід" великий державний стяг.

– Державний прапор – це не просто символ країни, він є втіленням національної єдності, честі та гідності, – наголосив він. – В усіх країнах армія є гордістю нації. На Прикарпатті ми пишаємося одними із кращих військових льотчиків держави, які проходять тут службу і надійно захищають небо над нашими головами.

Командир 114-ї бригади тактичної авіації полковник Сергій Биховець запевнив, що подароване полотнище здійматиметься на найвищому флагштоку частини під час державних свят та урочистих подій.

У День незалежності України на плацу бригади відбувся урочистий мітинг, під час якого командування привітало

всіх ровесників незалежності, які проходять службу в лавах частини. Після цього кращі військовослужбовці гарнізону отримали запрошення до обласного драматичного театру на святковий концерт.

АР Крим

У Криму військовослужбовці батальйону морської піхоти ВМС ЗС України влаштували показові виступи з рукопашного бою та провели стрибки з парашутами в море.

Командир Феодосійського гарнізону підполковник Олександр Конотопенко зауважив, що в ювілейний день молодої української держави морські піхотинці не лише виступили з честю. Вони ще раз підтвердили, що без сильної армії немає міцної держави.

Також цього дня у кінотеатрі "Крим" відбувся святковий концерт, а у Феодосійському музеї старожитностей на книжковій виставці продемонстрували рідкісну українську літературу з фондів наукової бібліотеки музею.

Увечері небо над Феодосійською затокою уквітчалося фонтанами феєрверків, різнобарвних блискавок та загуло канонадою пострілів тисяч піротехнічних ракет.

За годину двадцятьма залпами їм вторили святкові феєрверки у військових гарнізонах міст-героїв Севастополя, Керчі, а також столиці Автономної республіки Крим міста Сімферополь.

Київщина

У Василькові, на Київщині, урочистості з нагоди 20-ї річниці незалежності України розпочалися урочистим проходженням містом колон військовослужбовців гарнізону.

Керівництво ПвК "Центр" привітало мешканців Василькова зі святом. Представники місцевих органів влади нагородили кращих військовослужбовців грамотами, медалями та цінними подарунками. Завершилися урочистості святковим концертом творчих колективів міста.

Українські миротворчі контингенти

День Державного прапора України та 20-у річницю незалежності України відсвяткували українські миротворці у Косово та Афганістані.

У Косово урочиста церемонія підняття Державного Прапора України відбулася на двох військових базах, де дислокується український миротворчий контингент.

Ритуал підняття Державного Прапору України розпочався з шикування особового складу та вітальної промови командира національного контингенту гвардії підполковника Олега Зубовського на американській базі "Bondsteel" та командира першого спеціального взводу гвардії старшого лейтенанта Миколи Треніна на базі KFOR "NothingHill".

Звертаючись до миротворців, командир національного контингенту гвардії підполковник Олег Зубовський наголосив, що сьогодні Україна впевнено заявляє про себе на світовій арені як стабільний та надійний партнер, демонструє готовність до перетворень, міжнародної інтеграції та покращення рівня життя свого народу.

– Державний Прапор України символізує свободу та єднання і є символом нашої країни, в якому уособлюються усі наші прагнення та надії.

З промовою виступив командир взводу гвардії старший лейтенант Микола Тренін.

Прапор – це символ свободи і незалежності, слави і відродження України. І українці мають берегти і шанувати свій прапор як найвищу національну святиню. Мить, коли піднімається Прапор України та звучить Державний Гімн, – це момент піднесення, який сповнює серця гордістю за рідну країну, – наголосив офіцер.

Військовослужбовці українського миротворчого персоналу у складі Міжнародних сил сприяння безпеці у Ісламській Республіці Афганістан відзначили День Державного Прапора України під керівництвом полковника Олександра Миронюка.

О 9 годині за київським часом українські стяги замайоріли у чотирьох провінціях Афганістану – Кабулі, Кандагарі, Газні та Чагчарані, де виконують почесний обов'язок 22 українські військовослужбовці.

Під час урочистих заходів українським миротворцям подякували за пророблену роботу, та відзначили важливу участь України в намаганнях міжнародної спільноти стабілізувати обстановку та надати допомогу уряду Афганістану у підтримці безпеки, забезпеченні діяльності районних управлінь з реконструкції провінцій, реалізації Програми роззброєння, демобілізації та реінтеграції, а також імплементації програми боротьби з наркотиками.

www.mil.gov.ua

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба завершено відбір 38 слухачів за окремими напрямками підготовки офіцерів та військовослужбовців-контрактників з метою набуття ними повної вищої освіти.

Прогрес у наборі слухачів

Впровадженням цих курсів п’ять років тому у вишах Києва, Житомира, Севастополя та Харкова, було значно піднято рівень стимулювання військової служби за контрактом. Адже відтоді кожен солдат чи сержант з позитивною характеристикою отримав можливість безкоштовно отримати диплом спеціаліста.

Курс навчання контрактників розраховані на п’ять років, а офіцерів, з неповною вищою – на три.

За відбір абітурієнтів, вирішення їхніх соціальних потреб та організацію занять на курсах відповідає начальник факультету післядипломної освіти полковник Юрій Кусакін.

– Якщо у перші роки до нас приїздили, в основному, контрактники з частин Повітряних Сил, то зараз у нас є представники всіх видів Збройних Сил. Щороку зростає і конкурс. Це дозволяє нам постійно піднімати планку освітніх вимог до абітурієнтів, потроху збільшувати кількість слухачів та спектр спеціальностей, – констатував офіцер.

Цьогоріч бажаючих вступити до видового вузу було більше двох на одне місце. Із 20-ти відібраних на навчання, половина – жінки.

– Я вже не перший рік в армії, маю певний досвід та досягнення по службі. Проте, можливість здобути вищу освіту і, як результат, офіцерські зірки – дуже привабила мене. Тому я і вступила до ХУПСу, – розповіла спеціаліст-оператор служби захисту інформації 203-ї навчальної авіабригади старший солдат Наталія Бабенко.

– Щодо офіцерів без базової вищої освіти, то усі 18 чоловік у званні молодших офіцерів, які закінчили Васильківський військовий коледж, можуть дослужитися максимум до майора. Після ж трирічного навчання на Слобожанщині, цей бар’єр вони зможуть подолати. Тому їхня старанність та непідробна зацікавленість на лекціях – цілком зрозумілі, – пояснив начальник курсу перепідготовки офіцерів майор Роман Ткаченко.

Дмитро Горбунов.
Харків.
Фото автора.

ЮВІЛЕЙ

Зустріч штурманів різних поколінь

У Луганську відбулася зустріч випускників різних років Луганського вищого військового авіаційного училища штурманів з нагоди святкування 45-річчя з дня його створення. Ще до недавнього це була чи не найголовніша кузня штурманських кадрів для дальньої, військово-транспортної та морської авіації.

За всі роки свого існування з 18 серпня 1966 до жовтня 1996 року – моменту, коли було прийнято рішення про розформування вузу – в його стінах було підготовлено тисячі офіцерів і ще більше кваліфікованих молодших командирів для потреб військової авіації.

Коли на місці училища ще був льотний навчальний полк, тут навчався легендарний льотчик Микола Гастелло, а також десять двічі та 138 Героїв Радянського Союзу. Серед них лейтенантські погони у Луганську отримав льотчик-космонавт Георгій Береговий.

Десятки випускників училища дослужилися до почесного звання “Заслужений штурман”, а сотні “Штурман-снайпер”. Чотири випускника ЛВВАУШ отримали звання Героя Росії, три з котрих, на жаль, посмертно.

Історію, а, головне, традиції колишнього училища успадкували вихованці Луганського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою імені Молодої Гвардії, формування якого відбувалося на фондах вузу. Синій військовий однострій з авіаційними емблемами продовжує нагадувати ветеранам училища про досягнення та невмирущу молодість ЛВВАУШ.

Колишні випускники, що здалека прибули до Луганська, із задоволенням пройшлися територією навчального закладу, поспілкувалися з викладачами військового ліцею та згадали тих, хто не повернувся з польоту.

– Звісно, це приємна подія для всіх випускників. 45 років ЛВВАУШ – це солідна дата і ми зробили все, аби цей день запам’ятався всім, – розповів голова ветеранської організації училища підполковник запасу Віктор Кійко.

Почесних гостей з ювілеєм училища привітали представники місцевих органів самоврядування, громадських об’єднань, а також творчі колективи Донбасу.

Після офіційної частини заходу неподалік від головного навчального корпусу ЛВВАУШ було закладено камінь на місці майбутнього пам’ятника ветеранам училища. Збір грошей на цю справу вже розпочато.

Дмитро Горбунов.
м. Луганськ.
Фото автора.

АЕРОМЕДИЦИНА

“Крилатий шпиталь”

Десятого серпня черговий Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону отримав наказ про негайний виліт медичної бригади на санітарному літаку АН-26 “Vita” за важким хворим до Автономної Республіки Крим. І відразу запрацював злагоджений вже роками механізм.

Варто зазначити, що у ВМКЦ ЦР щодоби чергує група військових медиків, котрі при першому наказі на літаку “Vita” вирушають за хворим у будь-який регіон України. Бригада укомплектована висококваліфікованими медичними фахівцями, необхідним комплектом лікарських засобів, медичною апаратурою та обладнанням для надання невідкладної допомоги, у тому числі хірургічної.

До бригади медиків літака “Віта” зазвичай входить 6 осіб. Бригада формується безпосередньо перед вильотом, залежно від того, з якими травмами чи гострим захворюванням постраждалий. Це обов’язково два хірурги, ведучий та асистент, лікар-анестезіолог, сестра-анестезіолог, операційна сестра і лікарі-фахівці.

Після отримання наказу, рівно за годину десять хвилин, літак із бригадою медиків на борту піднявся з аеродрому Гавришівка, що на Вінниччині, та вилетів до Криму за хворим.

За цей час, завдяки злагодженій співпраці керівництва Військово-медичного Департаменту МО України, ВМКЦ ЦР та Командування ПС ЗС України, вдалося оперативно скорегувати усі дії особового складу, задіяного в наданні спеціалізованої аеромедичної евакуації.

Медична бригада після приземлення у Кіровському була направлена до феодосійського лікувального закладу, де постраждалому надавали необхідну медичну допомогу. Цивільні медики виконали декілька операційних втручань – обробка відкритих переломів нижніх кінцівок, накладання металоконструкцій на травмовані місця. У зв’язку з тим, що місцеві лікарі не мали змоги надати повну медичну допомогу постраждалому, було прийняти рішення літаком евакуювати його до Головного Військово-медичного клінічного центру.

Відразу після розміщення постраждалого у “Віті”, бригада медиків розпочала свою роботу, на борту літака надаючи хворому хірургічну та анестезіологічну допомогу.

Аналогічних прикладів порятунку повітряним шляхом постраждалих можна назвати біля 300. Саме стільком людям врятували життя завдяки реанімаційно-операційному літаку. На жаль, у районних, а то й обласних лікарнях повну медичну допомогу пасажирам “Vita” надати неможливо. А перевезти автотранспортом в інші лікувальні заклади прирівнюється до смерті пацієнта або ж інвалідизації. Тільки завдяки “крилатому рятівнику” вони знову в колі сім’ї, серед друзів та товаришів.

На сьогодні повітряне судно Ан-26 “Віта” пройшло оцінку НАТО. В результаті країни НАТО вирішили, що літак – “взаємосумісний”. Таким чином, “Віта” тепер зможе вилітати на допомогу до іноземних держав, рятуючи життя громадян. Оснащення літака, рівень персоналу та екіпажу відповідає вимогам та потребам розвинутих країн.

Збройні конфлікти, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, техногенних катастроф підтверджують, що чим швидше надана висококваліфікована медична допомога, тим скоріше людина повертається до нормального життя, менші наслідки травм та захворювань. Назріла необхідність оснащення Збройних Сил України новітньою технікою – санітарним літаком. І, як згодом стало зрозуміло, у пригоді він став не тільки військовим, а й цивільним.

Колись цей Ан-26 був звичайним військово-транспортним літаком. Та у 2001 році його переоснащено в повітряну реанімацію. Більше мільйона гривень вкладено, щоб у його салоні було все для невідкладної спеціалізованої медичної допомоги, де в разі потреби можна проводити навіть операції. Назва літака була обрана символічно – “Vita”, що з латини перекладається як “життя”. І всі, хто був задіяний у його “перенародженні”, у своїх сподіваннях не помолилися.

Нині “крилатий шпиталь” може конкурувати із будь-якими наземними лікувальними закладами. Одночасно “крилата швидка допомога” може транспортувати на штатних місцях пятьох “лежачих” хворих або дванадцять поранених у положенні “сидячи”.

Ан-26 оснащений електростанцією, кондиціонером, постійно є холодна і гаряча вода. Салон поділений на чотири відсіки – операційний, терапевтичний, побутовий і кімнату для відпочинку персоналу. Операційна оснащена спеціальним операційним столом, апаратом для штучної вентиляції легенів “Роза-5”, кардіомонітором, кардіостимулятором, столом для анестезіолога й анестезиста та операційної сестри, балоном із окисом азоту, електровідсмоктувачем ОХ-10, двома відкидними сидіннями. Крім цього, там є безтіньове освітлення, бікси із стерильним матеріалом та білизною, три набори хірургічного інструментарію спеціального призначення.

Лікарі мають змогу користуватися апаратом УЗД, тимчасовим кардіостимулятором, кардіомонітором з можливістю реєстрації ЕКГ, що полегшує роботу із діагностики внутрішніх пошкоджень та надання спеціальної і кваліфікованої медичної допомоги.

У палаті інтенсивної терапії розміщені 4 ліжка для поранених, дефібрилятор, портативний апарат для ультразвукових досліджень “Aloka-500”, шафи для зберігання медикаментів, стерильного матеріалу для перев’язок, сечоприймачі, кожне місце оснащене кисневою маскою, кнопкою виклику медперсоналу, додатковим освітленням.

В операційній та палаті інтенсивної терапії вмонтовані бактерицидні випромінювачі й кондиціонер-обігрівач. З метою автономної роботи літака встановлено допоміжну електростанцію, яка забезпечує енергоживлення медичної апаратури

В господарсько-побутовому відсіку встановлені холодильник, мікрохвильову піч, буфет, умивальник, електронагрівач для кип’ятіння води, електростерилізатор, додаткові балони з киснем та водою. Поряд знаходиться роздягальня та біотуалет. У відсіку для медичного персоналу встановлено чотири крісла та два робочих столики, відеосистема для перегляду записів досліджень.

Як це не дивно, але реанімаційно-операційному літаку “Vita” в світі немає аналогів.

“Повітряний шпиталь”, якому цього року виповниться десять років, бере участь майже у всіх військових навчаннях, які проходили на теренах України, демонструється на відомих міжнародних авіасалонах.

Він став ще однією родзинкою нашої держави. Родзинкою, яка повертає людям життя!

Руслан Лінник.
“Крила України”.
Фото автора.

Випробування на зрілість

"Первинна військово-професійна підготовка курсантів (студентів) є складовою військово-професійного навчання майбутнього офіцера за певною спеціальністю і проводиться у навчальних центрах вищих військових навчальних закладів або військ (сил) за окремими програмами. Головною метою первинної військово-професійної підготовки є якісне формування у курсантів загальновійськової складової професійних здібностей майбутніх офіцерів," – так просто і, на перший погляд, здається, не ємко звучить визначення і мета первинної підготовки у відповідному наказі. Насправді ж знаю, що обсяг завдань із досягнення мети навчання вражає своїм розмахом і розпочинається ще задовго до початку вступу курсантів. Намагаючись розібратися з цим питанням, вирушаю до Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету.

Традиційно випускники Житомирського військового інституту мають високий рівень знань з отриманої спеціальності, відмінні показники з фізичної та стройової підготовки, високий рівень емоційної стійкості, свідому та зрілу мотивацію для проходження служби на офіцерських посадах. Підтвердженням останньому пункту є дуже низький відсоток випускників, які залишають військову службу передчасно. Але повернемось до першокурсників.

У військовому інституті первинна військово-професійна підготовка першокурсників триває вже третій тиждень на базі 9-го навчального центру радіоелектронної розвідки, радіоелектронної боротьби та загальновійськових дисциплін. І я сподіваюся побачити підготовку своїми очами, а головне – почути відгуки курсантів про перші дні перебування в армії та думки їх командирів.

Військовий інститут у цьому році поповнився 158 курсантами зі всіх регіонів України. Упродовж п'яти років вони будуть опановувати свою спеціальність і отримають вищу освіту та лейтенантські зірки.

Першим моїм співрозмовником є начальник військового інституту Заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії в галузі науки і техніки, доктор технічних наук, професор, полковник Юрій Даник. Із питанням про особливості вступної кампанії в цьому році звертаюся до нього.

– Цього року перелік предметів сертифікату, за якими проходило незалежне оцінювання, був визначений Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України, – говорить він. – *Особливістю також є те, що в цьому році ми набрали більше випускників ліцеїв з посиленою військово-фізичною підготовкою та військовослужбовців служби за контрактом у порівнянні з попередніми роками. Це, вважаю, є добрим показником, адже ці курсанти завдяки своїм вмінням та навичкам, отриманим під час проходження служби та навчання, вже є надійними помічниками командирів та викладачів. Крім того, особливістю цього року є і менша кількість випускників шкіл. Та, не зважаючи на це, навіть при збільшеному державному замовленні у порівнянні із минулими роками, кількість бажаючих вступити до нашого вишу не зменшилася. На мою думку, це пов'язано з тим, що у Збройних Силах завдяки своїм офіцерським якостям високо цінується випускник нашого інституту. В той же час інститут здійснює підготовку за високоінтелектуальними і наукоємними спеціальностями, які користуються попитом. Так що ні на кількісний, ні на якісний склад ця проблема не вплинула. Робота приймальної комісії була дуже напруженою. Ми набрали всіх курсантів, відповідно до державного замовлення, і я впевнений, що за роки навчання хлопці опанують науку не гірше, а навіть краще за своїх попередників і будуть добре підготовлені до служби.*

А ось із запитанням про те, наскільки важко навчати молодих людей армійській справі практично з нуля, звертаюся до начальника табірного збору заступника начальника факультету радіоелектронної розвідки та радіоелектронної боротьби з навчальної та наукової роботи підполковника Віктора Любиченка.

– Це складно і дуже відповідально, – говорить Віктор Петрович. – *Багато залежить від планового охоплення всіх напрямків роботи з молодими курсантами. Ми не маємо права упустили жодного питання у підготовці першокурсника, навчати так, щоб потім не переучувати. Кожен офіцер, викладач у цей період повинен бути уважним до кожного курсанта, під час занять охопити весь особовий склад, бути практично зразком у виконанні своїх обов'язків. Це усвідомлюють всі офіцери табірного збору. Крім того, важливими питаннями зараз є підготовка до складання Військової присяги. На цьому етапі офіцери працюють над стройовою злагодженістю своїх підрозділів, готують курсантів до виконання вправи початкових стрільб, допомагають у припасуванні та обладнанні парадної форми одягу тощо.*

Цікава, звичайно, і думка самих першокурсників. Як відбувається у них адаптація до умов військової служби, що турбує?

– Досі голова йде обертом, – зізнається курсант Максим Дубров. – *Практично всюди, куди я подавав документи, я був зарахований. І в Ірпінь, в Національний університет податкової служби, і в Дніпропетровську Академію митної служби України, і в Київ, у Національний транспортний університет. У той же час з тринадцяти років я мріяв стати військовим. Тому в 2009 році вступив до Острозького обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Це рішення підтримали мої батьки. Відносини в мене з батьками щирі та відверті. Навіть коли я вже вступив до Житомирського військового інституту, вони не приховували від мене те, що мене готові прийняти вищевказані навчальні заклади. Тому я й кажу, що від прийняття цього рішення дотепер голова йде обертом. І все ж таки я остаточно вирішив бути офіцером і навчатися у військовому інституті. Як кажуть, офіцерами не народжуються, офіцерами стають один раз і на все життя. Відчуваю, що це – моє. До строю я звик ще в ліцеї. Турбує тільки одне: чи нададуть нам командири звільнення до ранку після складання Військової присяги. Мені особисто хотілося побути з батьками хоча б день…*

А ось мама Максима Інна Дуброва каже, що дещо інакше бачила його майбутнє:

– Коли він йшов у військовий ліцей, я думала, що побачить реальне армійське життя, подумає і викине цю думку з голови… Тільки от навчання у військовому ліцеї у нього взагалі викликало захоплення армією. Максиму подобається військова форма, побут, дисципліна. Він себе вже без армії не уявляє. Сподіваюся, він ніколи не розчарується у своєму виборі. У ліцеї він був відмінником. Думаю так буде і під час навчання в інституті. Як мати, я від усього серця бажаю йому щастя і цікавого навчання в інституті.

Ось такі навчально-бойові будні на первинній військово-професійній підготовці у Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету. Так навчають та турбуються про своїх першокурсників офіцери та працівники військового інституту, так сумлінно, з натхненням, високою відповідальністю та з моральною підтримкою батьків опановують військову науку першокурсники. Попереду у них багато різноманітних і цікавих подій у житті. Але цю сторінку зі знайомою всім військовим абревіатурою ПВПП вони запам'ятають на все життя. Тому що саме тут хлопці вперше проходять випробування на зрілість.

Олексій Тригуб.
м.Житомир.

Словами популярной когда-то песни "молодым везде у нас дорога, старикам везде у нас почет" как нельзя понятнее можно обрисовать ситуацию, сложившуюся в трудовом коллективе государственного предприятия "Луганский авиационный ремонтный завод".

И молодежь, и ветераны...

– Даже в самые трудные для предприятия 90-е мы не забывали: главная ценность любого производства не станки и оборудование, а люди, – рассказывает о своем трудовом коллективе директор завода Алексей Мостовой, – те бесценные специалисты, которые могут заставить работать бездушное железо. Без высококвалифицированных слесарей, техников, технологов и инженеров ни один станок, даже самый высокотехнологичный, не отремонтирует авиадвигатель, редуктор, агрегат. А будут люди, будет и работа на результат. Вот мы и работаем над тем, чтобы на нашем заводе оставались и высококвалифицированные ветераны, и приходили молодые рабочие и специалисты.

Ветеран производства слесарь по ремонту авиадвигателей Александр Чавров.

Среди немаловажных преимуществ, которые может предложить своим специалистам предприятие – успешное решение проблемы жилья для молодых рабочих. О ветеранах речь не идет. Квартиры они получили давно. В нелегком и для страны, и для завода 1997 году семьи очередников Луганского АРЗ заселили в новый 100-квартирный дом. Тогда на предприятии полностью ликвидировали очередь на жилье среди членов трудового коллектива. Даже некоторые молодые семьи получали двухкомнатные квартиры. На какое-то время "жилищный вопрос" был снят с повестки дня. Вскоре за средства предприятия отремонтировали общежитие. И снова очередь безквартирных сотрудников завода была ликвидирована. А всего за заработанные предприятием средства в последние годы сдано в эксплуатацию три жилых дома по 70-110 квартир каждый. Сейчас, когда "жилищный вопрос" встает в очередной раз, руководство ищет новые пути его решения. Нет сомнения, что выход будет найден. В этом уверен и директор, и трудовой коллектив.

И не только квартирами стараются привлечь на предприятие. Регулярные, без задержек выплаты зарплаты, продуманная система поощрений. Отдельным структурным подразделением завода является база отдыха на берегу Азовского моря. Она принимает одновременно до 120 отдыхающих. Сотрудникам завода, ветеранам и членам их семей предоставляются скидки, льготные путевки.

– Каждый год, – рассказывает заместитель директора по кадрам Алексей Сорокин, – накануне выпускных экзаменов представители нашего предприятия выезжают в Славянский авиационный колледж и Харьковский Национальный аэрокосмический университет им. Жуковского (Харьковский авиационный институт), те учебные заведения Украины, где готовят специалистов по эксплуатации и ремонту авиадвигателей. Они предлагают студентам работу на нашем предприятии. И каждый год несколько выпускников становятся членами нашего трудового коллектива.

Слесари-сборщики Денис Девятин, Игорь Федотов и слесарь-ремонтник Валерий Петров. Участок ремонта вертолётных редукторов.

И не просто рядовыми рабочими. Вот трудовая биография одного из многих "молодых" – Юрия Скляренко. В 2004 году закончил Славянский колледж НАУ. В 2006 – с отличием Харьковский Национальный аэрокосмический университет им. Жуковского. С апреля 2007 года – на Луганском АРЗ. Сначала был инженером по подготовке производства производственно-диспетчерского отдела, а в феврале 2010 он возглавил бюро комплектации производства. После окончания Славянского колледжа НАУ в 2007 году на завод пришел Руслан Беспалюк. Вначале был слесарем по ремонту вертолетных авиадвигателей. В 2009 году заочно окончил Национальный авиационный университет, а в январе 2011 года стал мастером производственного участка цеха №2. И таких примеров приводить можно не один, едва ли не по каждому цеху, участку завода.

Молодые выпускники авиатехнических учебных заведений не за день – два становятся опытными специалистами. На Луганском АРЗ широко распространено забытое на многих предприятиях сейчас движение наставников. Опытные рабочие, многие из которых отработали на заводе не один десяток лет, учат молодых ремонтников, слесарей-сборщиков, комплектовщиков... Может, кто-то подумает, а "стоит ли учить конкурента?". Но на Луганском АРЗ так проблема не стоит. Хотя бы потому, что благодаря успешной маркетинговой политике руководства, предприятие постоянно обеспечено заказами. К тому же трудовой коллектив растет. В канун 80-летия на заводе работает 640 человек. А это почти столько же, сколько и в конце 80-х. Предприятие восстановило свою численность и продолжает развиваться.

Активная кадровая политика, направленная на привлечение на производство молодых специалистов, приносит свои результаты. В отличие от многих заводов и фабрик, средний возраст членов трудового коллектива Луганского АРЗ становит 44 года. Молодым специалистам доверяют самую ответственную работу. Так, на участке по ремонту редукторов, новом для завода производстве, который возглавляет Дмитрий Кошурников трудится 12 человек. Средний возраст – 33 года. Все специалисты имеют техническое образование, закончили Славянский колледж НАУ или наш, Луганский Восточно-Европейский национальный университет.

Луганск – город шахтеров и машиностроителей. Авиационно-ремонтный завод стоит как бы в стороне, отдельным микрорайоном. Большинство авиаремонтников выросли возле завода, и на работу ходят пешком. Наверно потому, за 80 лет на предприятии сложилось множество славных рабочих династий. На заводе отец встретил мать, потом они привели в цех сына, который тоже здесь встретил свою судьбу... Не будет преувеличением сказать, что мастерство здесь передается буквально "с молоком матери". Отец начальника цеха №1 Станислава Томилова – мастер производственного участка энерго-механического отдела Виктор Куприянович Томилов, на заводе не один десяток лет. Его мать, Тамара Владимировна, заведует заводским общежитием. По стопам своего отца, главного инженера предприятия Александра Федоровича Лихачева следует его сын Дмитрий. Диплом инженера, практика в цехе, обучение мастерству у более опытных наставников... Сейчас Дмитрий Лихачев возглавляет цех №2.

Нельзя коротко рассказать о всех трудовых династиях Луганского АРЗ. Десятки, сотни лет имеют общий трудовой стаж на предприятии представители трудовых семей Гондиловых, Коресовых, Стовпяг, Каюда, Кузята, Громовых, Сергиенко, Коваленко, Васюра, Березиных, Отиновых, Бондаренко... Отметить какую-то одну, значит обидеть представителей остальных. А ведь все они сделали свой весомый вклад в общий результат деятельности, ставшего родным для них завода. Это завод ценит.

Представитель одной из заводских династий, ветеран производства, маляр спецпокрытий Ольга Бондаренко.

И если молодые рабочие в награду от предприятия получают жилье, своих ветеранов коллектив награждает легковыми автомобилями. В последние годы правительственными наградами – медалями "За працю і звитягу" удостоены инженер-технолог Иван Пантелеймонович Каюда и Анатолий Дмитриевич Попов. 14 человек удостоены знака МО Укарины "Знак почета", еще 5 – "За самоотверженный труд в ВС Украины". А к очередной годовщине предприятия многие члены трудового коллектива получат свои заслуженные награды. Ведь на Луганском авиационном ремонтном заводе ценят хороших работников. И ветеранов, и молодых.

Виктор Гедз.
"Крила України".
Фото автора.

Звитяги українських козаків

Хотинська війна 1621 року. Причини та наслідки

На межі XIII і XIV ст. в Анатолії (Мала Азія) виникла турецька військово-феодальна держава, яка стала швидко розширяти свої кордони за рахунок сусідніх князівств і особливо за рахунок земель Візантії. Говорячи про заснування ордою турків-османів держави в Малій Азії, Історики-науковці називали цю державу розбійницькою. Держави Європи, які роздиралися суперечностями, не могли дати відсіч агресії турецьких загарбників.

Битва під Хотином (2 – 28 вересня 1621 р.)
Командувачі польсько-українських військ: *Ян-Кароль Ходкевич, Станіслав Любомирський, Петро Сагайдасний.*
Командувач турецький військ: *Осман II*
Сили сторін: *козаків – 41, 5 тис., поляків – 35 тис., донців - 700 чоловік, татар - 60 тис., турків - 150 тис.*
Загальна чисельність учасників: *287 тис.*
Втрати сторін: *козаків – 6,5 тис., поляків – 5 тис., турків і татар – 84 тис.*
Загальні втрати *– 95,5 тис.*

Завоювавши в кінці XIV ст. слов'янські держави на Балканському півострові, турки в XV ст. підкорили собі Валахію, Константинополь (1453 р.), генуезьку колонію Кафу (на місті сучасної Феодосії) в Криму, гирла Дунаю і Дністра, на початку XVI ст. – Молдавію з Буковиною і Бессарабією і в кінці XVI ст. – Закавказзя, де їм довелося поділити сфери панування з Персією.

Так утворилась Османська, або Оттоманська імперія, яка охоплювала величезну територію на трьох материках – в Азії, Африці і Європі. Ця імперія ґрунтувалася на гнобленні нетурецьких народів. Її агресивна політика була спрямована на загарбання сусідніх земель, на загальне пограбування народів, одержання доходів у вигляді данини, контрибуцій, податків, на захоплення в полон і продаж в рабство багатьох тисяч мирних жителів. Турецькі напади на сусідні землі супроводжувалися найжорстокішим розоренням міст і сіл, винищенням маси населення. Турецька навала XV – XVI ст., як і монгольська навала XIII ст., була небезпекою, яка загрожувала всьому європейському розвиткові.

В кінці XV ст. почалися турецькі напади на Галичину і Поділ. В 1498 р., під час першого нападу на Галичину, турки спустошили Ярослав, Перемишль і деякі інші міста.

В той же час почалися напади на Україну татар Кримського ханства, яке остаточно відокремилося від Золотої Орди, що занепадала, і в 70-х роках XV ст. визнало васальну залежність від турецького султана.

До 70-х років XV ст. кримські хани були союзниками литовських князів. Але з 80-х років XV ст. у зв'язку з тим, що литовський уряд установив союзні відносини з ворогом Кримського ханства – Золотою Ордою, відносини між кримськими татарами і Литовською державою різко загострились.

В результаті турецько-татарських нападів ряд міст на північному узбережжі Чорного моря був знищений. Кримський хан Меглі - Гірей захопив у Причорномор'ї Дашів (на місці нинішнього Очакова), Хаджібей (на місці нинішньої Одеси) та інші замки, які належали Литовським князям.

В 1482 році Менглі-Гірей напав на Київ, "град взя… и огнем сожже… Полону безчисленно взя, а землю Киевскую учиниша пусту", - повідомляє Никонівський літопис. Після цього нагірна частина Києва була довго в руїнах. Центр міського життя перемістився на Подол.

Після нападу на Київ кримські татари часто повторювали наскоки на Україну, вторглись на Київщину, Поділля і далі, палили, руйнували і спустошували міста і села, тисячі людей забирали в полон, продавали їх в рабство на східних ринках або використовували як кріпаків і рабів у своєму господарстві.

Турецько-татарські напади зустрічали слабкий опір з боку польського і литовського урядів. Найманих військ, які в той час почали змінювати посполите рушення (шляхетське ополчення), було недосить. Не одержуючи довгий час плати, вони грабували населення. Шляхта, все більше зосереджувала увагу на тому, щоб шляхом посилення експлуатації селян, збільшити доходи свого господарства, неохоче брала участь у воєнних походах, які до того ж вимагали великих витрат. Тому шляхетські ополчення збиралися надто повільно. Більше того, в ході боротьби з татарами, шляхта не тільки сама грабувала населення, але й татарам не перешкоджала вторгатися в Україну і грабувати; коли ж татари поверталися, шляхта нападала на них і забирала у них захоплених людей і награбоване майно. Відбиту здобич шляхта не повертала власникам її без викупу. Викуп брали також і за відбитих у татар людей, якщо шляхта сама не продавала їх як рабів. На початку XVI ст. король польський і великий князь литовський Сігізмунд I установив навіть спеціальну таксу для викупу худоби.

Особливо слабку відсіч давали литовський і польський уряди наскокам татар на територію Південно-Східної України.

Величезна територія України по Південному Бугу, по нижній і середній течії Дніпра, по ріках Ворсклі і Сулі, що все більше заселялася в XIV – XV ст., дуже потерпала від цих нападів. Населення старалося селитись навколо замків – Києва, Брацлава, Вінниці, Житомира, Черкас, Канева, Остра, Чернігова та ін. Проте ці замки були в поганому стані і не могли бути надійним захистом від татар. Озброєння їх було недостатнім і примітивним. Урядові гарнізони стояли тільки в деяких замках і то не завжди, не говорячи вже про те, що ці гарнізони були невеликими. Самі замки, будучи здебільшого дерев'яними і лишаючись довго без ремонту, руйнувались. Наприклад, про Канівський замок люстрація 1552 р. говорить: "що не попадало, те від вітру хитається".

Не зважаючи на те, що литовські князі почали сплачувати кримським ханам щороку велику грошову данину – упоминки і дарунки натурою, татари не переставали нападати на українські землі.

Головний тягар оборони українських земель від турецько-татарської агресії ліг на українські народні маси – селян, міське населення і особливо на зростаюче у цей період козацтво.

Повертаючись в часі назад, зазначимо, що у середині XIV ст. розпалася Галицько-Волинська держава, в 70-х рр. XIV ст. припинило своє автономне існування у складі Великого князівства Литовського Київське князівство, а згодом, після Люблінської унії 1569 р. й утворення Речі Посполитої, майже всі українські землі опинилися під владою Польської Корони.

У цей складний і трагічний період життя українського народу на півні Київського воєводства у другій половині XVI ст. різко прискорився процес формування нового, передового суспільного стану – козацтва. На рубежі XVI – XVII ст. воно заявляє про себе як про впливову силу не тільки у Речі Посполитій, а й на міжнародній арені. Козацтво, міцно завоювавши позиції лідера національно-визвольного руху, водночас стає основною перешкодою турецько-татарській агресії на українські землі.

Підкоривши Молдавію, турки захопили у своє безпосереднє володіння південну частину Бессарабії (Буджак), де були збудовані фортеці: Акерман (в Білгороді-Дністровському), Бендери та ін. Тут же кочувала підвладна кримському ханові Ногайська татарська орда, яка робила спустошливі наскоки на інші землі Бессарабії, населені українцями і молдаванами. В Північній Бессарабії велику роль у наступі Туреччини на Україну і Польщу відіграла сильна фортеця Хотин.

В першій половині XVI ст. значна частина українського козацтва стала зосереджуватись у низов'ях Дніпра, створюючи тут свої укріплені пункти – "засіки". Сукупність цих засік пізніше дістала назву "Запорозька Січ". У 50-х роках XVI ст. князь Дмитро Вишневецький побудував на острові Хортиця укріплений замок. За задумом цей замок повинен був служити опорним пунктом у боротьбі проти нападу турків і татар. Пізніше Хортицьким замком оволоділи козаки і він став одним з укріплених пунктів Запорозької Січі. На початку 80-х років XVI ст. Січ була на дніпровському острові Томаківка, а в 90-х роках XVI ст. вона була перенесена на острів Бавзулук.

Спираючись на Січ, козацтво вело проти татар і турків не тільки оборонну, але й наступальну боротьбу, організовуючи походи на татарські і турецькі міста-фортеці на узбережжі Чорного моря. Так, у 1575 – 1577 рр. козаки ходили походами в Крим. В 1589 р. було зроблено новий великий похід - на Очаків, Білгород (Білгород-Дністровський), Тягиню і Козлов (Євпаторія) в Криму.

В чисельних походах і боях українські козаки створили самобутнє воєнне мистецтво, демонструючи вишкіл як на суходолі, так і на воді. Озброєння козака складалося з рушниці, шаблі, списа; вживався також лук і стріли. У Запорозькій Січі були й гармати. Козаки були прекрасними гармашами, влучними стрільцями, добре володіли шаблею. Проти ворожої кінноти застосовували келепи (бойові молотки), якірці і рогульки. Вже на початку XVI ст. з'явилися запалювальні ракети. Окрім зброї і належної амуніції, кожен вояк мусив мати сокиру, косу, лопату, шнури тощо, аби насипати вали й будувати укріплення, а також зв'язувати вози в табір. Очевидці боїв були вражені їх мужністю, хоробрістю, витривалістю, презирством до смерті.

Хотинська фортеця

Стародавня фортеця на правому березі Дністра, у південній та південно-східній частині міста Хотин Чернівецької області України. Хотинська фортеця веде свій початок від Хотинського форту, що був створений у IX ст. князем Володимиром Святославовичем як одне із порубіжних укріплень південного заходу Русі. Форт згодом було перебудовано у фортецю. В продовж століть фортецю не одноразово піддавали реконструкції та розширенню, вона потерпала і зазнавала руйнації від рук завойовників і знов відбудовувалася.

Молдавський володар воєвода Стефан III Великий значно розширив межі фортеці. Саме після цієї реконструкції Хотинська фортеця практично повністю набула свого сьогоднішнього вигляду.

У 1538 р. місто Хотин було взято штурмом польськими військами. Фортеця при штурмі була частково зруйнована. У 1540 – 1544 рр. поляки відновили Хотинську цитадель, але згодом втратили її.

У 1615 р. польські війська знову прийшли в Хотин, а вже у 1620 р. турецька армія захопила місто. У вересні 1621 р. українсько-польські війська виграють битву під Хотином у турецької армії.

Сьогодні на території Хотинської фортеці створено Державний історико-архітектурний заповідник.

Хотинська фортеця - одна із семи чудес України.

Продовження в наступному номері.

Підготував Володимир Алєксєєв. "Крила України".

Чим живе військова авіація?

Серед святкових дат, якими рясно усіяний серпневий листок календаря, День авіації України, що відзначається в останню суботу місяця, для воїнів-авіаторів Повітряних Сил Збройних Сил України є датою особливою. Це професійне свято кожного, хто має відношення до авіації – хто літає та забезпечує польоти військової авіації України. Тож чим живе сьогодні військова авіація? Про це – у розмові з тимчасово виконуючим обов'язки першого заступника командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-лейтенантом Василем Нікіфоровим.

– Василю Семеновичу, День авіації – це не тільки привід для привітань, але й хороша нагода підвести певні підсумки. Тож з якими здобутками сьогодні воїни-авіатори зустрічають своє професійне свято?

– Авіація Повітряних Сил літає, можливо не в таких маштабах як хотілося, та все ж літає. І це мене як льотчика особливо радує. Збільшення видатків на заходи бойової підготовки дозволило не лише підтримувати належний рівень підготовки екіпажів, що залучаються до несення бойового чергування, а практично вдвічі, у порівнянні з минулим роком, збільшити наліт екіпажів як тактичної, так і транспортної авіації. Проведені впродовж року різноманітні навчання та льотно-методичні збори позитивно позначились на вишколі особового складу авіаційних частин Повітряних Сил. Тристороннє міжнародне навчання "Безпечне небо-2011" є яскравим тому підтвердженням. Льотчики Повітряних Сил продемонстрували на ньому високий рівень підготовки. Практично відпрацьовуючи в ході навчання позаштатні ситуації та варіанти реагування на ймовірні повітряні загрози, наші пілоти не поступалися у професіоналізмі своїм американськими колегам. Хоча найголовніший іспит року в авіаторів ще попереду. Це – комплекс тактичних навчань "Адекватне реагування-2011". Спектр питань, що відпрацьовуватиме авіація, доволі широкий. Найголовніші з них – практичне виконання польотів на бойове застосування по наземних і повітряних цілях.

– Який сьогодні середній наліт екіпажів тактичної авіації?

– Наліт на даний час в два, а за деякими показниками і в три рази більший, ніж у минулому році. Наявність в авіаційних частинах пального дозволила багатьом пілотам підвищити класну кваліфікацію. Більше того, до польотів на основному типі літака приступили і минулорічні випускники Харківського університету Повітряних Сил. Гадаю, що наліт екіпажів як тактичної так і транспортної авіації достатній для виконання тих завдань, що стоять перед Повітряними Силами Збройних Сил України.

– Василю Семеновичу, якщо вже Ви торкнулися теми Харківського університету Повітряних Сил, скажіть будь ласка, а який цього року був конкурс при вступі, зокрема, на авіаційний факультет?

– Цього року на авіаційний факультет ми набрали 50 курсантів. Конкурс був 1 до 2. Мене особисто радує той факт, що з кожним роком спостерігається тенденція до збільшення кількість охочих спробувати свої сили для вступу до Харківського університету Повітряних Сил, а у подальшому – стати офіцером Збройних Сил України. Гадаю, що чимала заслуга у цьому засобів масової інформації, які об'єктивно висвітлюють життєдіяльність українського війська в цілому і Повітряних Сил зокрема.

– Незабаром Військово-Повітряні Сили Російської Федерації отримають на озброєння нові винищувачі, літаки п'ятого покоління. Що в цьому контексті робиться у Повітряних Силах ЗС України?

– На жаль, найближчим часом поповнення авіаційного парку Повітряних Сил новими зразками літаків, не очікується. Ви знаєте, що у нас на озброєнні знаходяться літаки 3 та 4 поколінь. Для того, щоб підвищити бойові можливості наявної авіаційної техніки, ми пішли шляхом модернізації. Літаки Су-25, МіГ-29 та Су-27, що знаходяться на озброєнні, мають для цього великий потенціал. Встановлення на них нового обладнання – сучасних систем авіоніки, радіоелектроніки та прицільних комплексів із можливостями використання високоточної зброї в кінцевому результаті наблизить їх до літаків п'ятого покоління. Крім того, рішенням Міністра оборони України визначено, що саме авіація Повітряних Сил є пріоритетом розвитку озброєння і військової техніки у Збройних Силах України.

– Скільки цього року модернізовано літаків?

– Цього року на вітчизняних авіаремонтних підприємствах нам вдалося модернізувати 7 літаків. Це і МіГ-29, і Л-39, і Су-25. Вдосконалення зазнали прицільно-навігаційні комплекси, що значно підвищило бойові можливості літаків. А встановлення нових засобів об'єктивного контролю дало змогу суттєво скоротити час та підвищити якість міжпольотного аналізу виконання льотчиком бойового завдання та контролю за справністю авіаційної техніки. Наразі літаки проходять військове випробовування в авіаційних частинах.

– Ви розповіли про модернізацію літаків тактичної авіації, а що робиться в плані відновлення літаків транспортної авіації?

– Основний напрямок модернізації літаків транспортної авіації – це можливість здійснювати польоти на міжнародних авіалініях. Крім літаків Ан-26 та Ан-30, що "ходять" за кордон, згідно вимог ІКАО обладнано 3 літаки Іл-76 та Ан-26 "Віта". У перспективі весь авіапарк транспортників "озброять" згідно з правилами Міжнародної організації цивільної авіації. Питання ремонту окремих літаків транспортної авіації з максимальним продовженням терміну їх служби ми наразі не розглядаємо, хоча можливості вітчизняних авіаційних підприємств дозволяють це зробити.

– Василю Семеновичу, з огляду на свято, що на сьогоднішній день Вас найбільше хвилює, і що найбільше вселяє надії?

– Хвилює багато питань. Найголовніше з них це – інтенсивність заходів бойової підготовки. Площина проблеми полягає у кількості підготовлених екіпажів, як кажуть, на всі сто відсотків. Над цим нам потрібно ще працювати. Водночас політика керівництва Міністерства оборони, Генерального штабу Збройних Сил України вселяє надії, що незабаром ми цього досягнемо. Завдяки Міністру оборони, начальника Генерального штабу Збройних Сил України цього року нам вдалося чимало: це і модернізація низки літаків, і належний рівень бойової підготовки, але найголовніше – нам вдалося зберегти льотний склад Повітряних Сил. Пригадую, як минулого року у мене на столі лежали десятки рапортів на звільнення, написаних досвідченими льотчиками. Сьогодні переважна їх більшість у строю, навчають молодь усіх тонкощів льотної справи. На них тримається військова авіація, від них залежить імідж Збройних Сил України на міжнародній арені.

– Василю Семеновичу, імідж Збройних Сил України на міжнародній арені багато в чому створюють саме військові авіатори, які беруть участь у заходах міжнародного співробітництва. Скажіть, будь ласка, до яких країн та з якою метою літають наші екіпажі?

– Від початку року у Повітряних Силах проведено майже 50 заходів міжнародного співробітництва. Їх основний лейтмотив – забезпечення національних інтересів України у сфері оборони, розвиток міжнародної кооперації в питаннях регіональної безпеки, підтримання іміджу Повітряних Сил ЗС України і України в цілому як авіаційної держави. Зокрема, цього року делегації Повітряних Сил представляли військову авіаційну техніку на авіаційних показах у Королівстві Бельгія (Ан-30), у Сполученому Королівстві Великої Британії та Північної Ірландії (Іл-76, Су-27). Літак Ан-26 Віта, екіпаж та медичний персонал, який заявлений до Спільного фонду оперативних сил та можливостей, пройшли самооцінку другого рівня і готові до виконання гуманітарних та миротворчих місій під проводом ООН чи НАТО. Вдало здійснені українсько-датські операції з перевезення пального "Козаки на кризі", "Північний сокіл-2010" та "Північний сокіл-2011" окреслили нові горизонти співпраці зі Збройними Силами Королівства Данії. Поки що тривають переговори, але планується, що нова угода про співробітництво матиме довгостроковий термін. Можливостями транспортної авіації з перевезення вантажів на Північний полюс зацікавились і ВПС Канади. Охочих скористатися нашими послугами, як авіаперевізників багато, але позиція як Командування Повітряних Сил, так і керівництва Міністерства оборони незмінна: наші екіпажі літають лише там, де не ведуться бойові дії.

Серед найближчих планів – участь делегації Повітряних Сил з показом авіаційної техніки на "International Air Show – 2011", що проходитиме у Польщі, а також тристороннє командно-штабне тренування з органами управління та черговими силами з протиповітряної оборони Повітряних Сил ЗС України, ВПС Російської Федерації та Республіки Білорусь.

– Василю Семеновичу, що Ви побажаєте особовому складу з нагоди професійного свята Дня авіації України?

– Насамперед усім авіаторам бажаю міцного здоров'я, сімейного благополуччя і професійного росту, побільше палива і, як кажуть в авіації, щоб кількість посадок завжди дорівнювала кількості зльотів.

– Дякую за розмову.

Спілкувався Сергій Фурдик.

МАКС 2011
МЕЖДУНАРОДНЫЙ АВИАЦИОННО-КОСМИЧЕСКИЙ САЛОН

Минулий тиждень в Росії пройшов під знаком ювілейного 10-го Міжнародного авіакосмічного салону МАКС-2011, що відбувся на аеродромі в підмосковному Жуковському. Учасниками 10-го МАКСа стали 842 компанії з 40 країн світу, які представили 241 літальний апарат. За оцінками організаторів, у рамках ділової програми виставку відвідали близько 100 тис. фахівців, було укладено контрактів більше ніж на $10 млрд. Авіасалон загалом відвідали 550 тисяч осіб.

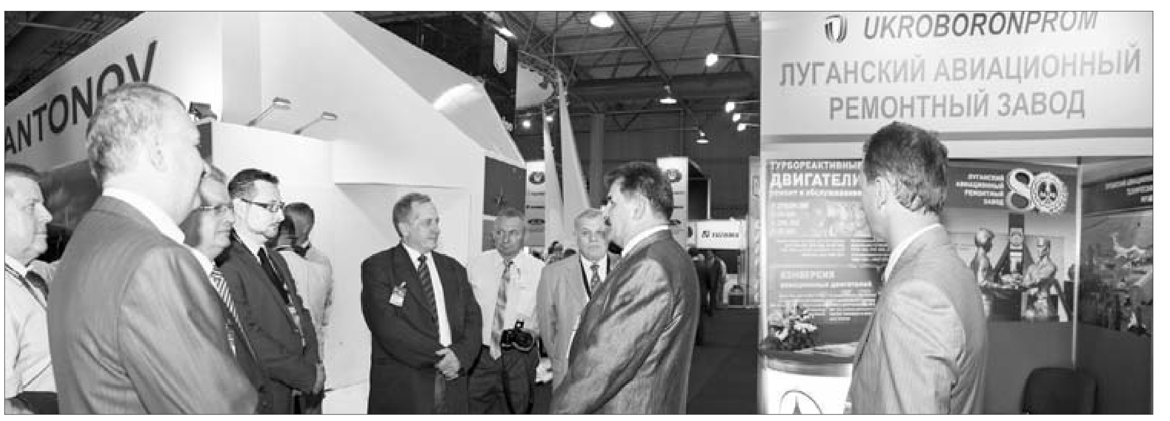
МАКС проводиться в Жуковському раз на два роки. Цьогоріч публіці були представлені літаки Sukhoi Superjet 100, Airbus A380 і Boeing Dreamliner. Головною прем'єрою авіашоу став виступ російського винищувача п'ятого покоління Т-50. Уперше за останні чотири роки на МАКС прилетіли представники ВПС США, які представили увазі відвідувачів десять літаків, у тому числі бомбардувальник B-52 Stratofortress і штурмовик A-10 Thunderbolt II.

Найпопулярнішими літаками авіасалону стали SSJ-100 (сума замовлень – $ 1,5 млрд.) і МС-21 ($ 6 млрд.) виробництва російської Об'єднаної авіабудівної корпорації (ОАК), яка уклала контракти на 100 літаків. Попередня угода на 10 (плюс опціон ще на 10) канадських Bombardier C-серії на суму $1,2 млрд. в цінах за каталогом уклала російська лізингова компанія "Ильюшин Фінанс Ко" (ІФК). Меморандум про намір придбати 8 літаків A320 виробництва авіаконцерну Airbus на суму $712 млн. за цінами каталогу підписала авіакомпанія "Трансаеро".

Інший провідний світовий авіавиробник – Boeing – не отримав жодного замовлення на свої літаки. "Великий обсяг контрактів з російськими перевізниками вже був укладений на авіасалоні Ле Бурже у Парижі в цьому році, – пояснили в компанії, – тому Boeing зробив упор на інші види своєї діяльності". Зокрема, компанія підписала угоду з "Ростехнологіями" про розширення співпраці у сфері виробництва титану, а також дистрибуції авіаційних компонентів, агрегатів і авіаційних послуг.

Щодо здобутків українських виробників, то партнер концерну "Антонов" – російська ІФК – підписала угоду з Cubana de Aviacion на постачання 3 Ан-158 (плюс опціон ще на три літаки). Ще дві угоди "Антонов" підписав з однією з найбільших у світі вантажних авіакомпаній "Волга-Днепр". Концерн модернізує 10 Ан-124-100 ("Руслан"), котрі експлуатують російські перевізники. Президент "Волга-Днепр" Олексій Ісайкін оцінив вкладення в модернізацію літаків у $400-600 млн. А якщо Україна відновить виробництво вантажного літака, то, за його словами, авіакомпанія готова придбати до 40 Ан-124. З "Волга-Днепр" також було підписано угоду про спільне просування на ринку рампових транспортних літаків Ан-178.

Кілька контрактів уклала і компанія "Мотор Січ". Виробник виготовить 12 двигунів Д-436ТП для літаків Бе-200ЧС російської літакобудівної компанії ТНТК ім. Берієва. Глава "Мотор Січ" В'ячеслав Богуслаєв раніше заявляв, що контракт буде мати на увазі багаторічне двостороннє співробітництво. "Ми не закінчимо роботу за один день", – підкреслив він.

Основний замовник українських літаків сімейства Ан-148 – ІФК – зацікавлений у збільшенні обсягів і темпів виробництва літаків за існуючими контрактами, а не в нарощуванні замовлень".

Втім, глава ДП "Антонов" Дмитро Ківа вважає, що авіасалон був успішним для підприємства з точки зору роботи на перспективу. "МАКС перевершив Ле Бурже за насиченістю переговорів з партнерами, нових зустрічей і важливих рішень про співпрацю і просуванні лінійки наших літаків. Крім того, самі контракти готуються не один день, їх підписання необов'язково приурочується до якогонебудь авіасалону", – заявив пан Ківа.

Для України, що вже сформувала великий портфель замовлень, які ще належить виконати, МАКС став радше майданчиком для переговорів на перспективу, відзначають в "Антонові".

Підготував Сергій Сизоненко. "Крила України". Фото Миколи Поплавського, Олександра Шамова.

НА ОЗБРОЄННЯ

ВМС Индии вооружились вторым фрегатом-невидимкой

ВМС Индии приняли на вооружение фрегат класса “Шивалик”, построенный с применением технологии малозаметности, сообщает Indian Express. Корабль получил имя “Сатпура”. В настоящее время на вооружении ВМС Индии стоят уже два таких корабля, первый из которых – “Шивалик” – был принят на вооружение в апреле 2010 года.

Строительство фрегатов класса “Шивалик”, ведущееся в рамках программы Project 17, началось в первой половине 2000-х годов. В настоящее время для ВМС Индии достраивается третий корабль проекта – “Сахъядри”. Ранее сообщалось, что последний из трех заказанных ВМС фрегатов поступит на вооружение до конца 2011 года. Строительство трех кораблей обошлось Индии в 1,6 миллиарда долларов.

Водоизмещение фрегатов класса “Шивалик” составляет шесть тысяч тонн. Они способны развивать скорость до 32 узлов. Фрегаты являются первыми кораблями, сконструированными в Индии с использованием дизельных и газотурбинных двигателей, а также технологии малозаметности. Фрегаты класса “Шивалик” вооружены двумя 30-миллиметровыми пушками и 32 ракетами. Кроме того, на кораблях будут размещены противолодочные ракеты и торпедные аппараты. Авиагруппа фрегатов может быть представлена двумя вертолетами Dhruv или Sea King.

АРМІЯ США

Отозвала 5 млн. бронежилетов из-за брака

Армия США отозвала около пяти миллионов бронежилетов, в том числе и те, которые используются военными в Афганистане и Ираке, пишет газета The Times. По словами представителей командования американской армии, все они не прошли необходимых тестов на безопасность.

Масштабная проверка была инициирована Пентагоном после того, как служащие морской пехоты просканировали свои бронежилеты и выяснили, что часть из них оказалась бракованной. В пяти процентах из них керамическая пластина, которая должна защищать верхнюю часть тела от пуль, была потрескавшейся и не смогла бы защитить солдат.

Расследование, проведенное конгрессменом Луизой Слотер совместно с сотрудниками Пентагона, выявило, что семь производителей бронежилетов, с которыми были заключены контракты общей стоимостью 2,5 миллиарда долларов, не могли гарантировать надежность своих изделий.

Впервые уровнем безопасности бронежилетов Пентагон озаботился в 2009 году. Тогда после публикации в The New York Times началось масштабное расследование. Журналисты американской газеты выяснили, что 80 процентов погибших в Ираке с 2003 по 2005 год солдат были ранены в верхнюю часть тела, которую должен защищать жилет. По данным секретного доклада Пентагона, на который ссылается издание, жизнь солдат могли спасти чуть более дорогие бронежилеты (260 долларов за штуку).

РОЗПРОДАЖ

МО Великобритании выставило на продажу экипировку суперагентов

Министерство обороны Великобритании начало продавать аксессуары сотрудников секретных служб и спецподразделений, чтобы компенсировать бюджетный дефицит ведомства в 36 миллионов фунтов. Об этом пишет The Daily Telegraph.

В каталоге на сайте организации Disposal Services Authority, отвечающей за реализацию списанного армейского имущества, рядом с обычными, сравнительно дешевыми вещами вроде камуфлированных штанов и курток можно найти представительские часы для агентов, работающих в дипломатической среде, бронированные автомобили, вертолеты и бронетранспортеры.

Так, например, на сайте представлены несколько престижных моделей часов (Maurice Lacroix, Raymond Weil, Christian Dior) стоимостью около 1000 фунтов каждая, система для очистки воды при работе в сложных природных условиях (около 3 тысяч фунтов), бронированный автомобиль Jaguar XJ6 (от 12 до 25 тысяч фунтов в зависимости от комплектации), бронетранспортер Saxon (25 тысяч фунтов).

Представитель министерства обороны отметил, что только в 2010 году выручка от подобных продаж составила около 84 миллиона фунтов.

В марте 2011 года сообщалось о том, что министерство обороны Великобритании выставило на продажу в закрытом режиме списанный авианосец “Арк Ройял” класса “Инвинсибл”. Покупатель этого лота пока не определен, однако ожидается, что он может уйти с молотка примерно за 3,5 миллиона фунтов. Также известно, что Disposal Services Authority занимается реализацией трех эсминцев класса “Шеффилд” (Type 42), каждый из которых должен принести в казну около миллиона фунтов.

Выбрала разработчиков новой боевой машины

Армия США Командование Армии США завершило тендер на создание новой боевой машины GCV, заключив контракты с двумя победителями, сообщает Defence Talk. Соглашения, общая стоимость которых составила 890 миллионов долларов, были подписаны с британской компанией BAE Systems и американской General Dynamics. Стоимость контракта с BAE Systems составила $450 млн., а с General Dynamics - $440 млн.

Как ожидается, разработка боевой машины, способной перевозить до девяти бойцов, завершится в 2017 году, а в 2018-м она будет принята на вооружение Армии США, в составе которой GCV заменит устаревшие M2 Bradley и Stryker ICV.

Согласно требованиям Армии США, GCV должна обладать лучшей баллистической защитой по сравнению с Bradley, а также улучшенной защитой от мин и самодельных взрывных устройств по сравнению с используемой сегодня MRAP (Mine Resistant Ambush Protected). Кроме того, машина должна обладать повышенной живучестью, универсальностью и мобильностью. По последнему показателю она должна превосходить Stryker.

Некоторые из требований, предъявляемых Армией к GCV, были заимствованы у ныне закрытого проекта боевой машины MGV, которая разрабатывалась в рамках программы министерства обороны США “Боевые системы будущего” (FCS). Проект MGV был закрыт в июле 2009 года, поскольку, по данным Пентагона, не учитывал опыта ведения боевых действий в Ираке и Афганистане.

НА СПИСАННЯ

Из состава ЧФ вывели “Очаков”

В Севастополе 20 августа в торжественной обстановке с противолодочного корабля “Очаков” был спущен Андреевский флаг.

Прощание с кораблем прошло на верхней палубе. “Сотни моряков и ветеранов смотрели, как первый командир “Очакова” адмирал Игорь Касатонов спускает Андреевский флаг и передает его представителю Музея флота”. Корабль будет продан на металлолом, но покупатель пока неизвестен.

“Очаков” был заложен в конце 1969 года, тогда же его приняли в состав ВМФ СССР. Спустили на воду корабль в 1971 году. В 1991 году “Очаков” начали ремонтировать, однако после распада СССР денег на обслуживание стало не хватать, и ремонт окончен так и не был. В 1993 году на борту “Очакова” произошел серьезный пожар, в результате которого техническое состояние корабля значительно ухудшилось.

О том, что “Очаков” выведут из состава ЧФ, стало известно в апреле 2010 года. Тогда же неофициальный источник сообщил, что то же случится и с дизель-электрической подводной лодкой Б-380 “Святой князь Георгий”, а готовят к списанию еще и большой противолодочный корабль “Керчь”, госпитальное судно “Енисей”, морской транспортный корабль “Тургай”, кабельное судно “Сетунь” и морской транспорт вооружения “Генерал Рябиков”.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

СПІВПРАЦЯ

Израиль предложит США “Железный купол”

Израильская компания Rafael и американская Raytheon создали консорциум по продвижению системы противоракетной обороны “Железный купол” (iron Dome) на американский рынок, сообщает Defense Aerospace. По оценке компаний, израильская система может представлять интерес для министерства обороны США, поскольку “озволит сформировать многослойную ПРО Армии США. Предполагается, что “Железный купол”, в случае его покупки Пентагоном, будет действовать совместно с американской системой C-RAM.

Созданием C-RAM по заказу командования Армии США занимается компания Raytheon. Этот комплекс позволяет обеспечивать защиту от крылатых ракет, баллистических ракет малой дальности, артиллерийских и гранатометных выстрелов. В настоящее время в состав C-RAM включена только сухопутная версия морской зенитного артиллерийского комплекса Phalanx CIWS и радар. В перспективе в состав комплекса войдет 35 миллиметровая пушка MANTIS и система самозащиты от противотанковых ракет. В настоящее время министерство обороны Израиля проявляет интерес к покупке C-RAM, в которую намерено интегрировать “Железный купол”.

Израиль принял “Железный купол” на вооружение в марте 2011 года. Первая батарея комплекса была развернута 27 марта 2011 года в пригороде Беэр-Шева. Вторая батарея встала на боевое дежурство 4 апреля 2011 года. Обе системы с определенной периодичностью меняют места размещения для сбора наиболее полной информации о способах и особенностях ее применения; “Железный купол” все еще находится в стадии разработки. В перспективе министерство обороны Израиля намерено приобрести 10-15 батарей комплекса, которые будут размещены вдоль границы с Ливаном и сектором Газа.

В состав одной батареи “Железного купола” входит многоцелевой радар, центр управления огнем и три пусковые установки по 20 противоракет каждая. Комплекс способен определять место падения ракеты противника и отменять команду на ее уничтожение, если та должна упасть в ненаселенном районе. Одной батареи достаточно для полного прикрытия территории площадью 150 кв. км.

ПІДСУМКИ

Достижения космической отрасли Украины за годы Независимости

18 августа 2011 года в Национальном музее истории Украины открылась выставка "Украина и мир" к 20-й годовщине Независимости Украины. Она отражает исторические события Украинского государства, его роль и место в мировом сообществе, а также основные достижения украинского народа в различных областях общественной жизни за годы независимости.

Значительное внимание на выставке уделено космической отрасли, как ведущей отрасли экономики нашего государства, которая была сформирована в эти годы. К юбилею Независимости нашего государства космическая отрасль пришла с большим багажом. За эти годы украинские ракеты стартовали 121 раз и вывели на орбиту 237 космических аппаратов по заказу 15 стран мира, начато строительство стартового комплекса для отечественной ракеты "Циклон-4" на космодроме Алкантара в Бразилии. Украина уверенно заняла свое место среди стран, которые способны создавать ракетно-космическую продукцию, конкурентоспособную на мировом рынке.

Экспозиция выставки "Украина и мир" рассказывает о создании и становлении космической отрасли Украины, ее основных достижениях и возможных перспективах. Отдельная часть экспозиции посвящена первому космонавту независимой Украины - Леониду Каденюку, который совершил космический полет в 1997 году на шаттле "Колумбия". Центральное место в экспозиции занимает флаг Украины, который побывал в космосе во время полета Л.К. Каденюка.

ПЛАНИ

В Крыму будет создан Международный центр космических исследований

Украина планирует создание Международного центра космических исследований на базе Национального центра управления и испытания космических средств (НЦУИКС, Евпатория), сообщил журналистам советник главы Государственного космического агентства Украины (ГКАУ) Эдуард Кузнецов.

По его словам, в использовании технических возможностей Евпаторийского центра проявляет интерес, в первую очередь, Россия: как ожидается, уже к концу года они будут востребованы в рамках реализации одной из российских научных космических программ.

"Мы также хотим привлечь к сотрудничеству (по созданию Международного центра космических исследований) коллег из Европы и других стран", - добавил Кузнецов.

Украина и РФ в 2010 году договорились об использовании технических средств НЦУИКС, в частности, его радиотехнического комплекса Квант-Д (один из крупнейших в мире радиотелескопов РТ-70 – ИФ) в реализации перспективных российских научных космических программ Фобос-Грунт и Спектр-РГ.

Старт научных программ, предусмотренных федеральной космической программой РФ на 2006-2015 гг., намечен на 2011-2012 гг.

Программа Фобос-Грунт предусматривает запуск космического аппарата (КА) к спутнику Марса - Фобос для забора образцов грунта и доставку на Землю с целью исследования его структуры и физико-химических характеристик. Это позволит получить данные о происхождении спутников Марса и взаимодействии малых тел Солнечной системы с солнечным ветром.

Помимо решения основной задачи по доставке вещества Фобоса на Землю, будут проведены дистанционные исследования Марса. Планируется также, что КА Фобос-Грунт послужит основой базовой космической платформы для других проектов, выполняемых в интересах фундаментальных космических исследований. Запуск КА Фобос-Грунт намечен на ноябрь 2011 года.

Программа Спектр-РГ предусматривает запуск в космос астофизической обсерватории, обеспечивающей получение результатов исследований астрономических объектов в рентгеновском и гамма диапазонах: 0,08 КэВ-10 МэВ. Запуск КА намечен на 2012 год.

БУДУВАННЯ

Новый российский космодром проектируется в Амурской области

В ближайшее время Роскосмос потратит 250 миллиардов рублей на строительства космодрома "Восточный" в Амурской области. Об этом рассказал глава Федерального космического агентства Владимир Поповкин.

"Создание космодрома - дело не дешевое, будем откровенны. Сегодня идет проектирование наземной инфраструктуры, технического и стартового комплекса, обеспечивающих систем. Последние, кстати, должны начать строиться уже в этом году. Будут проведены туда дороги. Мною дано задание провести исследования, как правильно подвести на место электроэнергию, " - заявил Поповкин изданию.

Он также отметил, что значимость Байконура для России (договор с Казахстаном об аренде заключен до 2050 года) не снизится. В частности, именно поэтому в настоящее время на космодроме строится целый новый комплекс "Байтерек", который предназначен для пуска ракет "Ангара". "Вообще же Восточный строится для того, чтобы исключить в будущем политические риски," - подчеркнул Поповкин.

Кроме этого глава Роскосмоса "по секрету" рассказал о том, что подчиненное ему ведомство в ближайшее время ожидает реструктуризация. Так, планируется создать несколько новых управлений и усилить важность финансово-экономического блока, "чтобы более эффективно расходовать бюджетные средства". "Этот процесс совпал и с решением правительства РФ о сокращении госслужащих на 20 процентов до 2013 года,"- отметил Поповкин.

Также Владимир Поповкин рассказал о процессах реорганизации космических корпораций. По его словам, в 2011 году главной задачей является формирование корпорации "Комета", "Космических систем имени Иосифьяна", создание структуры на основе ЦКБ тяжелого машиностроения, а также расширение ГКНПЦ имени Хруничева. В результате к концу года должно появиться 14 структур с охватом в 50 процентов отрасли.

НА ОРБІТІ

Китай потерял спутник в космосе

Китайский научно-исследовательский спутник "Шицзянь-11-04" (SJ-11-04) не вышел на расчетную орбиту, сообщает РИА "Новости".

Запуск был осуществлен в четверг с космодрома Цзюцюань (провинция Ганьсу) в 17:28 по местному времени (12:28 по Киеву) при помощи ракетоносителя "Великий поход-2С" ("Чанчжэн-2С"). Технический сбой в работе ракеты произошел после ее старта. Причины неисправности выясняются.

Напомним, с космодрома Байконур в четверг стартовала ракета "Протон-М" с разгонным блоком "Бриз-М" и мощным российским космическим аппаратом "Экспресс-АМ4". При выведении головного блока на орбиту также возникли сбои с передачей телеметрической информации и получением сигнала с "Бриза-М" и с борта спутника. Отделение космического аппарата от "Бриза-М" должно было состояться в 09:38 по киевскому времени, однако никакой информации о состоянии и местонахождении "Экспресса-АМ4" до сих пор нет. Предположительно, он вышел на нерасчетную орбиту. Сейчас специалисты пытаются её восстановить. В причинах случившегося разбирается государственная комиссия.

США следят за движением российского спутника "Экспресс"

Центр космических операций США отслеживает движение по орбите российского телекоммуникационного спутника "Экспресс-АМ-4" и обменивается информацией с российской стороной. Об этом сообщил официальный представитель калифорнийской базы ВВС США Ванденберг, на территории которой расположен центр.

РАХУЄМО РАЗОМ

Украинские астрономы приобщились к проекту NASA

Украинские астрономы и любители присоединились к проекту Национального управления США по аэронавтике и исследованию космического пространства (NASA) – "Большой международный подсчет звезд", который будет проходить до середины ноября.

"Изюминка проекта "Большой международный подсчет звезд" заключается в том, что принять участие в нем могут все желающие. Для этого достаточно выйти на улицу ясной ночью в период до 12 ноября и в определенном созвездии посчитать количество звезд. Свой отчет нужно отправить на вебстраницу организаторов акции. Цель подсчета – узнать уровень светового загрязнения, а также загрязнение атмосферы в разных точках планеты. Чем больше загрязняющих частей в атмосфере, тем меньше звезд видно", – объяснил член клуба любителей астрономии "АстроДнепр" Артем Миргород.

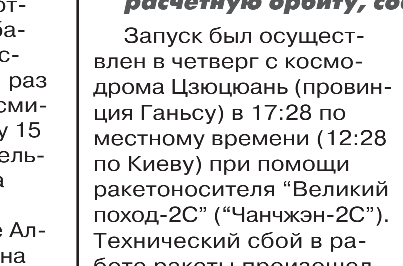
Украинские астрономы отмечают, что в связи с глобальным потеплением считать небесные светила просто необходимо, ведь количество видимых звезд на небе зависит от уровня загрязнения атмосферы, которое в свою очередь влияет на существенные изменения климата Земли.

Проанализировав результаты акции, специалисты NASA составят карту чистоты атмосферного воздуха.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ

Совсем скоро произойдет максимальное сближение Марса с Землей за 60 тыс. лет

Из-за движения планет Солнечной Системы они периодически сближаются. На рекордно маленькое расстояние должна подойти к Земле самая "воинственная" планета в августе этого года. Такое сближение бывает раз в 60 тысяч лет. Красная планета и Земля будут разделены "всего лишь" на 55,6 млн. км 27 августа.

Уже сейчас заметно, что Марс увеличился в размерах. Лучше всего за приближающейся планетой наблюдать вечером или ночью – именно тогда лучше всего заметно красное мерцание. Несколько следующих недель освещение Красной планеты Солнцем будет ярче обычного. Именно поэтому Марс будет виден четче других космических объектов, за исключением Венеры и Луны. Эксперт из итальянского университета Неаполя Альдо Витальяно подсчитал, что так близко к Земле Марс приближался последний раз 12 сентября 57617 г. до н.э.

В 12:51 по московскому времени 27 августа произойдет максимальное сближение Марса с Землей. Невооруженным глазом Марс будет смотреться как небольшая монета с расстояния примерно 150 метров. Его размеры в два раза больше размеров Луны, но удаленность в 145 раз больше удаленности Луны от Земли. Астрономы сообщают, что вооружившись телескопом или даже биноклем, можно будет рассмотреть поверхность Марса. При помощи даже не самого лучшего телескопа будет возможно увидеть "снежную шапку" на его поверхности. Каждые 26 месяцев встречаются следующие по своим орбитам вокруг Солнца Земля и Марс. Из-за того, что их орбиты несколько нерегулярны, они сближаются на расстояние от 56 до 101 млн км. По мнению многих астрономов, предоставленной возможностью понаблюдать за далекой планетой обязательно нужно воспользоваться. Ведь так же близко Марс приблизится к Земле не ранее 29 августа 2287 года. В планах астрономов – послать на Марс с Земли радиосигнал на следующей неделе для изучения его поверхности. Через некоторое время туда планируется прислать один марсоход НАСА. Ученые считают, что благодаря сближению планет станет возможным получение сигнала высокого качества. Также будет задействован телескоп Hubble для получения очередной фотографии планеты.

Сторінку підготувала Наталія Ярмілко.

Командующий Парадом Победы

Окончание. Начало в №№ 21-26.

Войска Жукова (1-й Белорусский фронт) и Конева (1-й Украинский фронт) начали наступление 16 апреля 1945 года, фронт Рокоссовского – 20 апреля. Четыре дня отсрочки он получил в связи с трудностями передислокации. Войскам фронта предстояло форсировать редкую по трудности почти пятикилометровую водную преграду Одер, которую солдаты окрестили “Два Днепра, посредине Припять”...

... На втором этапе Берлинской операции, с 26 апреля, армии Рокоссовского завершили сложнейший маневр по охвату сил 3-й танковой армии врага с юга и юго-запада, не только исключив всякую возможность помощи с ее стороны берлинской группировке, но и перерезав пути ее отхода на запад. Войска фронта перемололи и те пополнения, которые противник первоначально предназначал для усиления берлинской группировки, но ввиду катастрофы западнее Одера перебросил в полосу действий войск Рокоссовского.

Заключительная операция 2-го Белорусского фронта завершилась выходом на побережье Балтийского моря. Частные операции войск фронта продолжались до 8 мая 1945 года.

3 мая передовые танковые части 2-го Белорусского фронта встретились с солдатами британских войск. Командующий 21-й армейской группой британский фельдмаршал Монтгомери пригласил Рокоссовского посетить его квартиру в Висмаре. Визит состоялся 7 мая. Монтгомери принял приглашение Константина Константиновича англичанам нанести ему ответный визит 10 мая. Встреча прошла торжественно, ведь уже 8 мая был подписан Акт о безоговорочной капитуляции германских вооруженных сил. 9 мая было объявлено всенародным праздником – Днем Победы...

24 мая 1945 года в Кремле, в Георгиевском зале Большого Кремлевского дворца, был устроен прием в честь командующих войсками Красной Армии. В тот же день Николай Михайлович Шверник, вручал маршалам Г.К.Жукову, К.К.Рокоссовскому, И.С. Коневу, Р.Я. Малиновскому, Ф.И. Толбухину ордена “Победа”. Во время торжественного обеда Верховный Главнокомандующий И.В.Сталин принял решение о проведении 24 июля парада войск в ознаменовании Победы над нацистской Германией. И.В.Сталин объявил, что принимать парад будет Г.К.Жуков, а командовать – К.К,Рокоссовский...

Вспоминая о Параде Победы дважды Герой Советского Союза Маршал Советского Союза И.Х Баграмян писал: “... Утро 24 июля было по-осеннему хмурым, накрапывал мелкий дождь... С десятым ударом курантов Спасской башни над площадью раздалось протяжное “Смирно-о-о-о-о-о!...” Командующий парадом Константин Константинович Рокоссовский на вороном скакуне устремился навстречу Г.К.Жукову, выехавшему из Спасских ворот на коне светло-серой, почти белой масти. Отчетливо прозвучал цокот копыт, а затем раздался рапорт командующего парадом... Г.К.Жуков в сопровождении К.К.Рокоссовского объезжают построившиеся для парада войска... После того, как Г.К.Жуков закончил свою речь, наступил самый ответственный момент: К.К.Рокоссовский подал команду на торжественный марш и двинулся сам впереди парадного расчета...”.

К.К.Рокоссовский вспоминал:

“...Командование Парадом Победы я воспринял как самую высокую награду за свою многолетнюю службу в Вооруженных Силах... ”.

Генерал армии С.М.Штеменко писал:

“... Очень колоритна полководческая фигура Константина Константиновича Рокоссовского. На его долю выпала труднейшая роль в знаменитом Смоленском сражении 1941 года и в оборонительных боях на ближних подступах к Москве. Он командовал войсками Донского фронта под Сталинградом и блистательно завершил ликвидацию окруженной ударной группировки немецко-фашистских войск. Затем под командованием К.К.Рокоссовского войска Центрального фронта стойко выдержали немецкий таран на Курской дуге и в ходе последующего контрнаступления во взаимодействии с другими фронтами разгромили орловскую группировку противника. Он командовал 1-м Белорусским фронтом, действовавшим на главном направлении исторической Белорусской битвы. С его именем связаны победы в Восточно-Прусской, Восточно-Померанской и, наконец, в Берлинской операциях Великой Отечественной войны. Неотразимо личное обаяние Константина Константиновича. Я, пожалуй, не ошибусь, если скажу, что его не только безгранично уважали, но и искренне любили все, кому доводилось соприкасаться с ним по службе... Чувствуя свою правоту в том или ином вопросе, Константин Константинович мог довольно резко возражать Сталину, на что никто другой не отваживался...

Войскам 1-го Украинского фронта Москва салютовала 68 раз, 1-го Белорусского – 46, 2-го Украинского – 45, 2-го Белорусского – 44, 3-го Украинского - 36, 3-го Белорусского – 29, 4-го Украинского – 25...”

Доблестным войскам К.К.Рокоссовского Москва салютовала 61 раз – больше чем другим.

В 1949 году К.К.Рокоссовский был назначен Главнокомандующим Северной группой Советских войск, дислоцировавшихся на территории Польской Народной Республики. Ее Президент Болеслав Берут настойчиво просил Советское правительство направить Константина Константиновича в распоряжение польского правительства. Советское руководство удовлетворило эту просьбу. Рокоссовскому было присвоено звание Маршала Польши, он был назначен заместителем Председателя Совета Министров и Министром Национальной обороны ПНР... Семь лет Рокоссовский оставался на этих постах и сделал все возможное для укрепления оборонной мощи Польской республики.

По возвращении в СССР К.К.Рокоссовский был назначен заместителем Министра обороны СССР. Всю свою энергию он отдавал заботам о дальнейшем укреплении оборонной мощи страны и работал до дня своей безвременной кончины в августе 1968 года.

Маршал Советского Союза К.К.Рокоссовский был дважды удостоен звания Героя Советского Союза (29.07.1944г., 1.06.1945г.), награжден семью орденами Ленина, орденом “Победа”, орденом Октябрьской Революции и почетным оружием с золотым изображением Государственного герба СССР, шестью орденами Красного Знамени, орденами Суворова I-й степени, Кутузова I-й степени, а также 11 медалями СССР и 13 орденами и медалями иностранных государств.

К.К.Рокоссовский счастливо сочетал природный ум, удивительное трудолюбие, твердость убеждений, выдающиеся организаторские способности, дар полководца и мужество солдата. Таким он остался в памяти современников.

Игорь Чичкань, военный историк, полковник в отставке, участник боевых действий в Афганистане.
Людмила Кошелева, директор Броварской централизованной библиотечной системы, заслуженный работник культуры Украины.

Материал к печати подготовил Владимир Алексеев.

Авиамоделист-энтузиаст

Еще в далеком 1976 году 21-летний студент Одесского политехнического института Александр Шпунь увидел в журнале “Вокруг света” дельтаплан. Сразу же загорелся и предложил друзьям открыть аэроклуб. Окружающие всерьез не очень-то воспринимали слова юноши, 21 год – человек полон энтузиазма и энергии, думали, через пару лет пройдет. Но факт остается фактом: он уже 35 лет летает на мотодельтаплане.

Крылья первого аппарата были изготовлены из марли, перекладины – из шестов для прыжков в высоту. Не имея чертежей, Александр с помощниками спроектировали из того же журнала аппарат, сопоставив его с ростом человека. Сам он вспоминает, что только раз поднимался на нем. Не зная поведения дельтаплана в конце полета, для посадки выбрал чернозем, на который приземлился с большой скоростью.

В 1989 году Александр Шпунь создал собственный мотодельтаплан с мотором от снегохода “Буран”. Не раз он выступал на честь дня Одессы, первый раз это случилось в 1995-м, тогда его родному городу исполнилось 200 лет. Поднимал один раз и оператора для съемки фильма в Полтаве режиссера Натальи Мотузко “Голос травы”.

Прославился Шпунь и в других странах. В конце 90-х на гонках Киев-Тулуза пилот, сделанного Александром Шпунем мотодельтаплана, Владимир Чечин практически на сутки опередил ближайшего конкурента и пришел первым. Здесь нужно оценить мастерство и смелость пилота, который не побоялся в сильную грозу продолжить полет, в это время как остальные ожидали на хорошую погоду, и конструкцию дельтаплана, которая выдержала такие нагрузки.

Сейчас Александру Шпуню 56 лет, он мастер спорта, командир летного звена и пилот-инструктор международной категории. Жалуется, что на всю Одессу только до 10 человек интересуются дельтапланеризмом, удовольствие все же не дешевое, только один двигатель стоит не одну тысячу евро. Мечтает возродить аэроклуб, сейчас на бесплатной основе обучает нескольких человек.

Этот уникальный человек уже 7 лет, как отдал квартиру детям и переехал жить в ангар аэропорта “Гидропорта”. Там он всегда находится рядом со своими любимцами, мотодельтапланами. Его нынешняя жена уже 6 лет живет с ним. Ее не смущает жизнь в ангаре, наоборот, говорит, что с первого взгляда здесь понравилось. Познакомились здесь же, когда Светлана приехала брать у Александра интервью. Пока существуют такие люди, которые на одном энтузиазме могут создать нечто полезное для той или иной отрасли, заразить других своим оптимизмом, до тех пор есть надежда на лучшее будущее.

Вероніка Дернова. “Крила України”.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

29 серпня - 4 вересня

29 серпня 1939 р. народився Президент науково-виробничої корпорації “ФЕД”, Герой України О.А.Жданов.

29 серпня 1998 р. *у м. Вінниця (в день святкування Дня авіації) відкрився пам’ятник-меморіал (літак МіГ-21) на честь створення ВПС України.*

29 серпня 1969 р. *народився начальник управління захисту інформації та криптології – заступник начальника штабу Командування ПС ЗС України В.І.Вікарчук.*

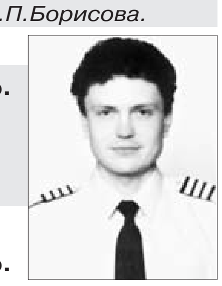
30 серпня 1945 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Ю.В.Жучков.*

30 серпня 1946 р. *народився військовий льотчик, начальник ЛВС ДКБ О.К.Антонова (1995-1998) Ю.Д.Руденко.*

30 серпня 1969 р. *здійснив перший політ надзвуковий бомбардувальник Ту-22М, екіпаж В.П.Борисова.*

30 серпня 1976 р. *народився штурман-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова О.В.Малярець.*

30 серпня 1986 р. *на чемпіонаті світу з вищого пілотажу збірна команда СРСР, виступаючи на літаках Су-26М, зайняла перше місце, вигравши Кубок світу.*

31 серпня 1941 р. *в Архангельськ прибув перший морський конвой союзників – PQ-0 “Дервіш” із 16 винищувачами “Харрікейн” і 48 іншими літаками.*

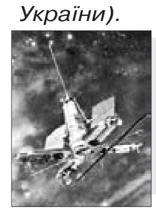

31 серпня 1947 р. *здійснив перший політ прототип багатоцільового літака Ан-2, П.М.Володін.*

31 серпня 1965 р. *народився директор Департаменту міжнародного оборонного співробітництва Міністерства оборони України В.В.Смирнов.*

31 серпня 1977 р. *здійснив перший політ реактивний транспортний літак КЗП Ан-72 із ТРДД Д-36, екіпаж В.І.Терського.*

31 серпня 1992 р. *створено медичну службу ВПС України (з 01.12.2004 р. – медична служба ПС ЗС України).*

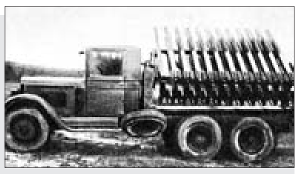
31 серпня 1995 р. *на космодромі Плесецьк здійснено запуск РН “Циклон-3”, яка вивела на орбіту перший супутник незалежної України “Січ-1”.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

29 серпня - 4 вересня

1 вересня 1938 р. *засновано ДП МОУ "Чугуївський авіаційний ремонтний завод".*

1 вересня 1939 р. *Німеччина напала на Польщу. Початок Другої світової війни, що тривала 6 років і забрала близько 50 мільйонів людських життів.*

1 вересня 1939 р. *в СРСР почалися полігонні випробування ракетної системи залпового вогню МУ-2 (БМ-13-16 "Катюша") з реактивними снарядами РС-132.*

2 вересня 1908 р. *народився конструктор ракетних двигунів і РКТ, двічі Герой Соціалістичної Праці В.П.Глушко.*

2 вересня 1911 р. *вперше в Росії авіація брала участь у маневрах військ.*

2 вересня 1920 р. *народився льотчик-штурмовик, двічі Герой Радянського Союзу І.Х.Михайличенко. Здійснив 87 бойових вильотів.*

2 вересня 1920 р. *вперше в Росії здійснено перевезення пасажирів на літаку, О.В.Панкратьєв на "Іллі Муромцю", Сарапул – Єкатеринбург.*

2 вересня 1922 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, перший льотчик-випробувач ДКБ О.К.Антонова в м. Києві В.А.Калінін.*

2 вересня 1945 р. *народився заступник Міністра оборони України по кадрах – начальник управління кадрів Міністерства оборони України (1992-1993) О.С.Ігнатенко.*

2 вересня 1951 р. *створено Державну льотну академію України в Кіровограді (спочатку військове училище льотчиків, згодом – школа льотної підготовки цивільної авіації свій сучасний статус має з 10.06.93 р.).*

2 вересня 2001 р. *в Одесі відкрили пам'ятник відомому льотчику С.І.Уточкину.*

3 вересня 1948 р. *народився начальник Національної академії оборони України (2000-2005) В.Б.Толубко.*

3 вересня 1984 р. *здійснив перший зліт дослідний літак Т10-25 (Су-27К) із трампліна на комплексі "НИТКа", М.Ф.Садовников.*

4 вересня 1926 р. *народився заслужений парашутист-випробувач, Герой Радянського Союзу Є.М.Андрєєв.*

4 вересня 1948 р. *здійснив перший політ реактивний винищувач Як-30, С.М.Анохін.*

4 вересня 1975 р. *при Харківському авіаційному заводі створено дельтапланерний клуб "Лілієнталь". День створення ЗАТ "Авіафірма "Лілієнталь".*

Кінець "Празької весни"

21 серпня виповнилося 43 роки відтоді, як війська країн Варшавського Договору (окрім Румунії) увійшли до Чехословаччини, аби усунути від керівництва країною чехословацький уряд, що обрав прозахідний курс подальшого розвитку соціалізму. Так було покладено кінець реформам у цій східноєвропейській країні, що отримали назву "Празька весна". Тоді, у серпні 1968 року, одночасно з 18 ділянок кордону та з повітря, до Чехословацької Соціалістичної Республіки почали входити одна за одною 24 радянські, польські, німецькі, угорські та болгарські дивізії загальною чисельністю у півмільйона чоловік.

У Генеральному штабі Збройних Сил СРСР заздалегідь були розроблені "Розпорядження щодо взаємодії на операцію "Дунай". На бойову техніку, що увійшла до Чехословаччини, були нанесені білі смуги. Уся техніка радянського та союзного виробництва без смуг підлягала "нейтралізації", бажано – без стрільби. У разі опору танки й інша бойова техніка без смуг повинна була знищуватися без додаткових команд і попередження. У разі зустрічі з військами НАТО був чіткий наказ: одразу зупиняти рух і без наказу вогонь не відкривати.

Як таких, бойових дій практично не було. Траплялися поодинокі напади чеських демонстрантів, зазвичай озброєних, на союзні колони. Всього в період з 21 серпня по 20 вересня 1968 року загинуло близько 100 громадян Чехії та майже 500 отримали поранення. Втрати радянських військ (бойові і небойові) склали 105 осіб.

В день, коли виповнилося 43 роки з моменту оголошення наказу на початок операції "Дунай", 20 серпня, її ветеранів було вшановано у Бердичівському гарнізоні, що на Житомирщині. У 30-ому гарнізонному Будинку офіцерів, де начальником майор Олег Цилінський, було вшановано ветеранів чехословацьких подій. Те, що ветеранів чехословацького походу у Бердичеві не забувають, не є дивним. В цілому на Житомирщині мешкає близько 900 учасників чехословацьких подій. Чимало їх проживає у Бердичеві, де у всі часи дислокувався чималий військовий гарнізон. Навіть цим Будинком офіцерів свого часу керував офіцер, який пройшов Чехословаччину, мав поранення й бойові нагороди.

У великій залі Будинку офіцерів зібралося понад 400 чоловік, серед яких були і учасники бойових дій, ветерани чехословацьких подій, і військовослужбовці гарнізону та члени їх сімей, і мешканці міста. Від органів місцевого самоврядування із річницею чехословацьких подій ветеранів привітали, побажавши їм міцного здоров'я, заступник міського голови з гуманітарних питань Іван Демусь та секретар міської ради Василь Толочко.

Голова Бердичівської спілки ветеранів чехословацьких подій, який беззмінно очолює спілку вже майже 10 років, Микола Вахніцький розповів присутнім про ті вже далекі події 1968 року, коли одночасно на 18 ділянках кордону та з повітря у Чехословаччину почали входити війська СРСР, Німецької Демократичної Республіки, Польської Народної Республіки, Угорської Народної Республіки та Соціалістичної Республіки Болгарія. Всього було введено 24 дивізії Варшавського Договору загальною чисельністю 500 000 чоловік. Були задіяні і авіація, і танкові війська, і артилерія, і повітрянодесантні війська, які, власне, і розпочали операцію вночі 21 серпня, і інші роди військ. Лише танків та іншої броньованої техніки було залучено близько 5 000 одиниць.

Вшанувавши пам'ять загиблих та померлих бойових побратимів, своїми спогадами з присутніми поділилися й інші присутні на заході ветерани. Наприкінці зустрічі вони щиро побажали нинішньому поколінню захисників Вітчизни, багатьом із яких вже довелося чи доведеться у майбутньому виконувати миротворчі завдання у різних точках земної кулі, завжди залишатися вірними Військовій присязі та військовому обов'язку, і щоб країна ніколи не забувала своїх захисників.

Олексій Тригуб. м. Бердичів.

Первый корабельный разведчик Георгия Бериева

4 сентября 1936 года совершил первый полет корабельный самолет КОР-1 конструкции Г.Бериева. Пилотировал машину П.Номан.

КОР-1 не относится к числу широко известных летательных аппаратов. Эта машина не могла похвастаться ни своей уникальностью, ни выдающимися летно-техническими характеристиками. Тем не менее, КОР-1 стал первым отечественным гидросамолетом, специально созданным для старта с корабельной катапульты. Он в полной мере оправдал известное выражение о "тернистом пути первопроходца" и не менее известную поговорку о "первом блине". Он был трудным, но необходимым этапом как в становлении молодого авиаконструктора Бериева и его КБ, так и в развитии линии катапультных самолетов-разведчиков советской морской авиации.

Георгию Михайловичу предстояло решить весьма сложную задачу. Гидросамолет должен был иметь хорошую мореходность, чтобы садиться в открытом море, цельнометаллический каркас с применением отечественных коррозионностойких материалов. По условиям корабельного базирования, крылья КОР-1 должны были складываться, и ширина самолета в таком положении не могла превышать 5 м, длина – 11м, высота – 4 м. Старт с катапульты требовал повышенного внимания к прочности планера и одновременно ограничивал взлетный вес. Прием самолета на борт корабля должен был осуществляться с помощью так называемого "фартука".

9 августа 1934 года было принято правительственное решение о создании при авиационном заводе №31 в Таганроге Центрального конструкторского бюро морского самолетостроения во главе с Бериевым. 22 ноября 1934 года утвердили эскизный проект КОР-1. 29 декабря 1934 года Совет Труда и Обороны окончательно утвердил тактико-технические элементы легкого крейсера "проекта 26". В составе его вооружения значились два КОР-1 и катапульта.

КОР-1 стал первым в практике ЦКБ самолетом с металлическим каркасом. Вместо американского двигателя на нем установили советский лицензионный аналог М-25. Экипаж состоял из двух человек. КОР-1 вооружили тремя пулеметами ШКАС, два из которых находились в обтекателях на центроплане верхнего крыла, а третий – в кабине летчика-наблюдателя. Кроме того, самолет мог нести до 200 кг бомб.

Заводские испытания опытного КОР-1 велись до 22 ноября 1936 года, после чего его отправили в цех на доработку и установку сухопутного шасси. 25 мая КОР-1 передали Авиационному научно-испытательному институту Морских Сил в Севастополе для прохождения Госиспытаний.Следует отметить, что выяснить возможность взлета КОР-1 с корабля не представлялось возможным, так как советские Морские Силы располагали лишь катапультой К-3, не способной разогнать самолет до необходимой взлетной скорости в 120 км/ч.

19 апреля 1938 года КОР-1 в морском варианте передали на войсковые испытания, проходившие в Таганроге и Севастополе.

Приняв КОР-1 на вооружение, военные не переставали выражать претензии по поводу его недостатков. Однако опыт, полученный при создании "плохого" КОР-1, позволил Бериеву и всему коллективу ЦКБ МС в кратчайшие сроки разработать действительно удачный корабельный разведчик КОР-2.

К концу 1938 года сложилась парадоксальная ситуация: морская авиация имела серийный катапультный разведчик КОР-1, который еще ни разу не стартовал с катапульты. Причиной стали крайне медленные темпы создания отечественных катапульт. В 1939 году прошли испытания первых образцов отечественных катапульт Н-1 и ЗК-1. 2 октября в ленинградском Гребном порту на плавучий стенд установили первый экземпляр ЗК-1 и с 8 по 13 октября произвели с нее пять стартов испытательной болванки и 11 стартов КОР-1. По результатам испытаний катапульта Н-1 из-за своего большого веса рекомендовалась для установки на линкор "Парижская коммуна", а ЗК-1 – на крейсеры "проекта 26-бис".

К июню 1941 года шесть КОР-1 находились на Балтике, пять – в составе ВВС ЧФ. Уже в ходе войны самолеты получили новое обозначение Бе-2, однако закрепиться за ними оно не успело. Во время войны КОР-1 ни разу не использовались по своему прямому назначению как корабельный самолет-разведчик и корректировщик.

После войны место КОР-1 на кораблях занял КОР-2. Однако и его служба оказалась очень недолгой, хотя по совсем другим причинам. С появлением на кораблях радиолокационных станций, а затем и вертолетов катапультные самолеты утратили свое былое значение. В 1947 году катапульты сняли со всех крейсеров советского ВМФ.

Вероніка Дернова. "Крила України".

В українській версії Google запрацював новий алгоритми Google Panda

Компанія Google-Україна повідомила про те, що для українців став доступний новий пошуковий алгоритм Google Panda.

Підтримка алгоритму Google Panda в українській версії пошукової системи дозволяє отримати більш якісну пошукову видачу при запитах українською мовою. Головною відмінністю алгоритму Google Panda є поліпшення якості пошукової видачі. Зокрема, сайти, що копіюють контент, значно знизилися на сторінці з пошуковими результатами, відповідно, сайти з оригінальним контентом відображаються вище в пошуковій видачі.

Компанія Google анонсувала появу алгоритму Google Panda ще взимку цього року, а версія Panda 2.2 з'явилася в середині червня. Спочатку алгоритм був доступний тільки для англомовної версії пошуковика.

Підтримка Google Panda призведе до зміни пошукових результатів приблизно на 9-10%.

4G інтернет з'явиться в українських поїздах

Українська залізнична компанія "Укрзалізниця" підготувала проект розміщення в своїх поїздах доступу до інтернету за технологією WiMAX.

Зараз проект проходить етап тестування і незабаром користувачі зможуть користуватися послугою високошвидкісного бездротового інтернету в українських поїздах.

WiMAX буде доступний в пасажирських поїздах, що курсують за маршрутом Львів-Київ-Харків-Донецьк.

Рішення провести 4G інтернет в поїзди, було прийнято після того, як жоден з провайдерів 3G не погодився співпрацювати з "Укрзалізницею".

ТОП 5 телефонів з двома SIM-картками

В одному із попередніх номерів газети ми розповідали про найбільшрадіоактивні телефони, сьогодні пропонуємо вашій увазі найкращі мобільні телефони з двома SIM-картками.

Для економії на мобільному зв'язку вітчизняні користувачі носять із собою відразу два телефони. Для зручності, спеціально для країн СНД, виробники зробили чудові смартфони з одночасною підтримкою двох SIM-карток. Воночас ви не зустрінете подібних телефонів на заході, оскільки там так не прийнято.

Пропозиції офіційних виробників вивчали спеціалісти інтернет-видання tochka.net. Вони і відібрали найкращі телефони з двома SIM-картками.

Philips Xenium X518: найменший

Philips Xenium X518 Philips - найменший телефон із представлених у цьому

огляді. Розмір його сенсорного екрана становить усього 2,8 дюймів, що дозволило зменшити його габарити.

У цього пристрою досить непоганий дизайн і якість складання. Особливістю телефона є дуже вдале програмне меню, яке логічно поділене на 3 частини, що дуже допомагає у швидкій навігації по телефону.

2-мегапіксельна камера апарата має світлодіодний спалах, що також може послужити ліхтариком.

Екран пристрою не ємнісний, а резистивний, тому в комплекті з ним іде стилус, який доведеться тримати на шнурку, оскільки отвору під нього в телефоні не знайшлося. Додаткові модулі: Bluetooth 2.0 і FM-приймач. Ще Philips Xenium X518 може похвалитися містким акумулятором на 1530 мАг.

З недоліків: відсутність Wi-Fi, резистивний екран, слабка камера.

Samsung Star II DUOS: оптимальний

Компанія Samsung була однією з перших, яка випустила на український ринок телефон із двома SIM-картками.

Але найбільш вдалою моделлю, мабуть, можна назвати Samsung Star II DUOS. Цей телефон має 3,2-дюймовий сенсорний дисплей із роздільною здатністю 240x400 пікселів. Апарат має непоганий і актуальний дизайн.

Ще одна особливість Samsung Star II DUOS - 3,2-мегапіксельна камера, яка підтримує функцію розпізнавання усмішок.

З додаткових модулів наявність Wi-Fi, Bluetooth 3.0 і FM-радіо.

З недоліків: малий обсяг пам'яті - усього 20 Мб, однак її можна розширити за допомогою окремих карток пам'яті Micro SD.

LG GX500: найстійкіший

Недорога й досить вдала модель, яка може привабити непоганим дизайном і якісним складанням - ніяких люфтів і скрипів не спостерігається.

LG GX500 оснащений 3-дюймовим сенсорним дисплеєм із захистом від подряпин. Любителям музики сподобається досить гучний зовнішній динамік. З додаткових модулів: Wi-Fi, Bluetooth, FM-радіо і два радіомодулі. Але головна перевага апарату - це батарея, яка дуже довго тримає заряд телефону, й у режимі очікування може протриматися до 25 днів!

З недоліків: слабка 3-мегапіксельна камера, відсутність 3,5 мм роз'єму для навушників і Bluetooth версії 1.1.

Fly E171 Wi-Fi: найстильніший

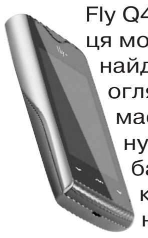
Fly E171 Wi-Fi по праву можна назвати найстильнішим у сьогоднішньому огляді. Дизайн цього телефону дуже вдалий: округлий корпус виконаний із тонкого глянцевого пластику й обтягнутий металевою окантовкою.

Головне, що в телефоні є навіть вихід для навушників 3,5 мм, який дуже сподобається меломанам. Сенсорний екран Fly E171 Wi-Fi має діагональ 3,2 дюйма, виконаний за ємнісною технологією й дуже чутливий до натискань. До речі, кнопки в цьому телефоні не механічні, а сенсорні з м'яким білим підсвічуванням.

Камера стандартна, з роздільною здатністю 3,2 Мп. З додаткових модулів: Wi-Fi, Bluetooth 2.0 і FM-радіо. Багатьом сподобається те, що у Fly E171 Wi-Fi вбудований стандартний роз'єм microUSB.

З недоліків: відсутність вібровіддачі в сенсорних кнопок.

Fly Q400: найлегший

Fly Q400 - без сумнівів, ця модель телефону найдешевша в нашому огляді. Fly Q400 не має сенсорного екрану, тому може сподобатися любителям кнопок. А кнопок у ньому чимало, адже в цьому апараті є повноцінна QWERTY клавіатура, що сподобається любителям спілкуватися по ICQ або SMS.

Екран пристрою, через наявність клавіатури, не сенсорний, а діагональ становить усього 2,4 дюйма з роздільною здатністю 320x240, і, на відміну від сенсорних моделей, тут він широкоформатний, що зручніше для читання інформації.

Камера пристрою точно така сама, як і в моделі Fly E171 Wi-Fi - 3,2 мегапікселя. І такий же 3,5 мм роз'єм для навушників. З додаткових модулів: Wi-Fi, Bluetooth 1.2 і FM-радіо.

Також цей телефон найлегший у сьогоднішньому рейтингу - його вага становить усього 90 грам.

З недоліків: Bluetooth 1.2.

Операційна система Windows 7 стане лідером ринку

У найближчі п'ять років лідирувати на ринку операційних систем буде платформа Windows 7.

Інші операційні системи не зможуть конкурувати з платформою від Microsoft.

На кінець цього року частка Windows 7 складе 42%, крім того, ця платформа буде встановлена на 94% всіх нових комп'ютерів, що поставляються на ринок.

Експерти прогнозують, що кількість комп'ютерів, поставлених на ринок з Windows 7, досягне позначки в 635 млн. штук.

Почасти такий успіх платформи пояснюється інтересом до неї з боку корпоративного ринку.

Зокрема, з початку 2010 року спостерігається поступове зростання IT-бюджетів в США і Азіатсько-Тихоокеанському регіоні.

Експерти з Gartner вважають, що Windows 7 стане останньою операційною системою корпорації Microsoft, затребуваною на корпоративному ринку.

Далі багато компаній перейдуть на використання віртуальних і хмарних систем.

Крім того, в Gartner відзначили активне зростання частки комп'ютерів з операційною системою Mac OS X.

У 2008 році пристрою Apple зайняли 3,3% світового ринку, в 2010 році - вже 4%, в 2011 році очікується, що частка комп'ютерів від Apple складе 4,5%, а до 2015 року вона досягне показника в 5,2%.

Операційні системи на ядрі Linux будуть займати не більше 2% ринку, а на споживчому ринку - менше 1%.

Інші платформи (Chrome OS, Android, WebOS) у найближчі роки не завоюють значиму частку світового ринку персональних комп'ютерів.

Нагадаємо, що раніше повідомлялося, що Microsoft за 18 місяців продала 350 млн. копій Windows 7

З підтримкою SmartScreen краще захищає від атак

Компанія NSS Labs представила нові результати дослідження ефективності браузерів при захисті користувачів від мережевих атак.

У звіті компанії була проаналізована безпека веб-браузерів Apple Safari 5, Google Chrome 12, Microsoft Internet Explorer 9, Mozilla Firefox 4 і Opera 11.

Дослідження показало, що браузер Internet Explorer 9 може визначити і заблокувати 99,2% потенційних загроз.

Цей показник дозволить браузеру стати лідером рейтингу NSS Labs.

Остання версія браузера від Microsoft дозволяє йому визначати в сім разів більше шкідливих програм, ніж інші браузери, що брали участь в тесті.

96% від всієї кількості блокувань прийшлося на рейтинг репутації SmartScreen URL, а ще 3,2% - на репутацію додатків (Application Reputation), функцію, яка вперше з'явилася у версії Internet Explorer 8.

Фахівці NSS Labs вважають, що захист від методів соціальної інженерії в браузері Internet Explorer 9 забезпечується саме завдяки цим модулям.

Тестування проводилося із застосуванням технології соціальної інженерії (SEM) - однієї з найбільш небезпечних категорій зловмисних програм. Такі загрози зустрічаються в чотири рази частіше, ніж інші шкідливі атаки.

Такі загрози дозволяють маскувати ПО під цілком легітимні антивіруси, відеокодеки або інші потрібні програми.

Насправді під виглядом таких програм користувачі скачують віруси.

Друге місце в рейтингу зайняв браузер Google Chrome 12, він зумів впоратися всього з 13,2% шкідливих атак, заснованих на соціальній інженерії. Браузери Firefox 4 і Safari 5 виявили 7,6% загроз, а Opera 11-лише 6,1% потенційних загроз.

У попередніх звітах NSS Labs було відзначено, що браузер Internet Explorer 9 є лідером за рівнем захисту користувачів від зловмисних програм, спрямованих на європейських користувачів.

Інтернет відзначає двадцятиріччя з дня появи першого сайту

У серпні виповнилося двадцять років з моменту появи інтернету в звичному нам вигляді, а саме служби WWW - World Wide Web.

Ця служба являє собою розподілену систему, що надає доступ до пов'язаних між собою файлів, розташованих на різних комп'ютерах, підключених до Глобальної Мережі.

Службу WWW винайшов сер Тім Бернерс-Лі, житель Великобританії. Прототип системи WWW був створений в Європейській лабораторії фізики елементарних частинок в Женеві (CERN).

Зараз кількість веб-сайтів налічує від 280 млн. до 350 млн., а число веб-сторінок - більше 20 млрд.

Для багатьох користувачів система WWW - це синонім інтернету.

Однак крім традиційних веб-сторінок Інтернетом називають й інші сервіси, зокрема, найстаріший - електронну пошту.

Сторінку підготував Сергій Фурдик.

Збірна Командування Повітряних Сил – чемпіони гарнізону

22 серпня, фінальним поєдинком за перше місце у змаганнях з малого футболу, які впродовж трьох тижнів проходили на спортивній базі 101 -го окремого полку зв'язку, фінішувала Спартакіада військових частин Вінницького гарнізону,присвячена 20-ій річниці Незалежності України.

Участь у завершальному, шостому етапі взяли вісім команд які шляхом жеребкування були розділені на дві групи. За підсумками групового турніру дві кращі команди у кожній виборювали право на участь у фінальних поєдинках за третє і перше місце.

Так, бронзові нагороди турніру розіграли між собою військовослужбовці окремої бази забезпечення командування Повітряних Сил та 137-го окремого центру матеріально-технічного забезпечення. Матч завершився з рахунком 2:0 на користь перших.

У фінальному двобої за кубок чемпіона змагань з малого футболу змагались збірні Командування Повітряних Сил та авіатори бригади транспортної авіації. Варто зауважити, що на стадії групового турніру ці суперники вже грали між собою, тоді мінімальну перемогу з рахунком 3:2 здобули представники Командування виду. Цього разу

два тайми по 20 хвилин так і не визначили сильнішого, фінальний свисток судді майора Руслана Бродовського зафіксував на табло нічийний рахунок 1:1. За регламентом змагань поєдинок команд повинен "перекваліфікуватись" у поєдинок голкіперів. Так звана лотерея на вдачу – серія пенальті, завершилась на користь гвардійців транспортної авіації, зате воротар збірної Командування ПС полковник Дмитро Сулейманов заслужено став у підсумку кращим за турнір у своєму амплуа. Тож, вітаємо переможців – гвардійців в/ч А1231!

Щодо підсумків Спартакіади в цілому, то фінальні поєдинки за третє і перше місця жодним чином не впливали на розстановку позицій у фінальному протоколі.

Головний суддя Спартакіади полковник запасу Олександр Сурін зазначив, що інтрига у боротьбі за перемогу за підсумками шести етапів (волейбол, шахи, багатоборство військово-спортивного комплексу, настільний теніс, біг на 3000 метрів, малий футбол) згасла після того, як команда господарів турніру – 101-го окремого полку зв'язку, де начальником служби фізичної підготовки і спорту капітан Володимир Горобчук, невдало провела стартові зустрічі і, посівши у підсумку п'яте місце із восьми, автоматично відкрила дорогу до головного трофею збірній Командування виду.

- В ідеалі я волів би дивитися фінал двох претендентів за перемогу у загальному заліку – команди полку зв'язку і Командування, - каже Олександр Миколайович Сурін. - До останнього, шостого етапу ці суперники мали рівні шанси, і жеребкування для обох пройшло досить вдало, вони були сіяні в різні корзини. Проте, зв'язківці перегоріли і, маючи игрову і територіальны переваги в поєдинках над суперниками, так і не спромоглися дістатися фіналу. Але це ж спорт, і саме за непередбачуваність його ми і любимо, - констатував головний суддя Спартакіади.

Урочисте закриття змагань, присвячених 20-ій річниці Незалежності України, з шикуванням учасників і приспущенням Державного прапора України на знак завершення Спартакіади відбулось на плацу 101-го полку зв'язку.

Після вручення кубку за перемогу у турнірі з малого футболу команді бригади транспортної авіації, нагородження призерів та чотирьох кращих гравців у своєму амплуа Олександр Сурін зачитав наказ начальника Вінницького гарнізону генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова про підсумки у Спартакіаді.

Так, грамотами і подяками за високу організацію Спартакіади та проведення змагань від начальника Вінницького гарнізону генерал-лейтенанта Василя Нікіфорова було заохочено ряд військовослужбовців. За результатами усіх видів змагань, перехідний кубок і грамоту за перше місце у Спартакіаді Вінницького гарнізону отримала зведена збірна Командування Повітряних Сил. Грамоту за друге місце отримав командир 101-го окремого полку зв'язку підполковник Олександр Горбатюк. Заступник командира – начальник організаційно-планового відділення 137-го окремого центру матеріально-технічного забезпечення підполковник Ігор Педан отримав грамоту за третє місце.

Андрій Агєєв.
Фото автора.

НАЦІОНАЛЬНА ПЕРШІСТЬ

В активі армійців – 15 медалей

Добіг кінця літній чемпіонат України з плавання, що проходив у кримському місті Євпаторія. На цих змаганнях найбільше відзначилися спортсмени команди майстрів з плавання Центрального спортивного клубу Збройних Сил України, які здобули 15 медалей – 7 золотих, 3 срібних та 5 бронзових.

Так, солдат військової служби за контрактом Андрій Нікішенко виборов 3 золоті медалі на дистанціях 50, 100 та 200 метрів на спині.

2 золоті та 1 бронзову медаль отримали працівник Збройних Сил України Ілля Чуєв (100, 200 та 50 метрів батерфляєм відповідно).

"Золото" та "бронзу" на дистанціях 50 та 100 метрів батерфляєм здобула працівник ЗС України Любов Король.

Чотири нагороди до свого активу записала працівник ЗС України Ірина Главнік ("золото" та "срібло" на дистанціях 200 та 400 метрів вільним стилем, 2 бронзові нагороди на дистанціях 100 та 200 метрів на спині відповідно).

Працівник ЗС України Ксенія Григоренко у запливах на 100 та 200 метрів на спині була другою і третьою.

А працівник ЗС України Ян Коновалов посів другу сходинку п'єдесталу пошани за результатами запливів вільним стилем на 400 метрів.

УКРАЇНА У СВІТІ СПОРТУ

Максим Шемберєв здобув три медалі на чемпіонаті світу з плавання в Перу

У столиці Перу місті Ліма завершився чемпіонат світу з плавання серед юніорів. У складі збірної України на цих змаганнях відзначився представник команди майстрів з плавання Центрального спортивного клубу Збройних Сил України працівник ЗС України Максим Шемберєв. Майстер спорту міжнародного класу здобув 3 медалі чемпіонату світу – 1 золоту та 2 бронзові.

Спортсмен ЦСК не залишив суперникам шансів на дистанції 400 метрів комплексом з результатом 4:15:64, посівши першу сходинку п'єдесталу пошани.

Крім того, він здобув "бронзу" на дистанціях 200 метрів комплексом та 200 метрів брасом, продемонструвавши час 2:02:37 та 2:14:08 відповідно.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.
Інформаційна підтримка:
"Військо України", "Авиация и время".

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

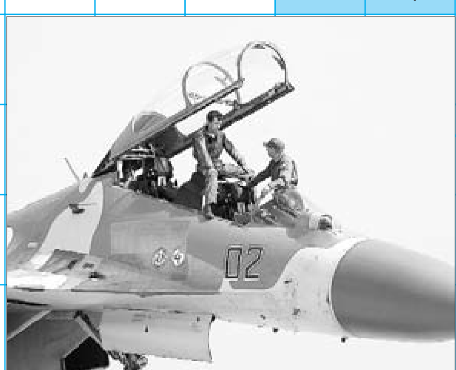
Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: Р.Лінник.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112231
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Кормова частина палуби
Стиль, манера
Річка в Росії
100 м²
Оповідання А. Чехова
Батьківщина Джозефа Конрада
Марка літака
Хам, невихована людина
Званий вечір
Розмінна монета в Лаосі
Річка в Росії
Український авіаконцерн
Ім'я Мопассана
Молодший матрос
Група народів в Африці

Переліт м'яча за межу
Гармаш
Річка в Росії
Поетичний твір
Аеродром у Криму
Фортифікаційна споруда
Злий дух
Листяне дерево
Христос для мусульман
Червоний командарм
Англійський співак
Туз (франц.)
Поштова станція в царській Росії
Марка вертольота
Скандинавський бог
Чародій
С-130
Місто у Святій Землі
Теплий вітер з гір
Місто в Росії
Богиня перемоги
Порт в Охотському морі
Барбюс
Півмавпа
Грошова одиниця Грузії
Грошова одиниця Д.Русі

Благородний газ
Радянський письменник
Селище на Кавказі
Країна Близького Сходу
Об'єднання церков
Членистонога тварина
Місто у Гані

Нота
Український художник
Ім'я Ганді
Віртуальний домашній вихованець
Англійська одиниця довжини
Марка літака

СУДОКУ

6		8			2		1	5
				9			8	
3	2		8		7			
9								
	6		2		4		7	
								8
			7		3		6	1
	4			2				
7	8		5			2		4

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 33

				Н	А	К	А	В	О	Р	І	К				
				А		А			І	В		Я				
				К	О	Ф		К	Р	У						
Л	О	Х		А	Д	Е	Л	Ь		Л	Ь	Є				В
Е		У		Н				С				К	А	Ф	К	А
Н	А	Д		І				В				А		А	Я	Н
І		Ж	І	Н				О				Т	А	Х	Т	А
Н		А	Т	Е				Л				Е			С	Д
А		Н	А	Л	П		Ґ	Д		Б	Е	Р	Л	І	О	З
Б	У	Д			П		Ю	Р	А		Р	И	М			О
А	С			Т	Е	Р	М	Е	З		А	Н		В	І	Р
Д		К	О	Н	С	Е	Р	В	А		А	Б	Н			
	В	О	К	А	І		І	С		А	С	У		К	А	
Я		В	К		Г						Е	Р	Б	І	Й	
К	І	П	О		Н						Р	Г	И	Т		Ю
І		А			І						У		Н			Т
Р	Е	К	Е	Р	К						К	А	Т	А	Н	А

ЦІКАВЕ З ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Вперше назва "Україна" з'явилася наприкінці XII ст. в Іпатіївському літописі у 1187 році у зв'язку зі смертю в Переяславі князя Володимира Глібовича. У літописі говориться: "...и плакашася по нем всі переяславци... бе бо князь добр и крепок на рати... и о нем же Украина много постона...". За часів Галицько-Волинського князівства його землі одержали назву "Україна", яка пізніше, з XVI ст., вживалася в документах в межах більшості заселених українцями земель, що увійшли до Польщі.

***

Найдавніші згадки про приручення тварин на території України належать до епохи мезоліту – тобто VII-VI тис. до н.е. Як свідчать знахідки у мезолітичних шарах, першою свійською твариною був собака. В епоху міді-бронзи було приручено всіх основних сільськогосподарських тварин, в тому числі і коня, якого тоді ж пристосували до верхової їзди.

***

Початок землеробства на території України припадає на 2-у половину VI-V тис. до н.е., тобто на ранні етапи неоліту. Під час розкопок поселень племен буго-дністровської неолітичної культури виявлено керамічні вироби з відбитками зерен і полови злаків. За визначенням ботаніків, вони належать трьом видам: пшениці, ячменю та просу.

***

Найстародавнішим істориком на території України вважається один з античних науковців Сириск. У 1908 році на землях античного міста Херсонеса археологи знайшли стелу з текстом III ст. до н.е. Напис вдалося розшифрувати, і з'ясувалося, що стелу було встановлено на честь херсонесця Сириска, сина Геракліда, увінчаного за історичні дослідження золотим вінком. Нині стела зберігається в Херсонеському історико-архітектурному заповіднику в Севастополі.

***

Найдавніші прізвища, тобто власні особові назви, близькі за значенням до сучасних прізвищ , зафіксовані в українських пам'ятках ділової мови – грамотах XIV - XV ст. Це князь Іван Васильович Чорторийський, пан Іван Чорний, пан Воячко Рогатинський. Характерно, що все це прізвища людей, котрі належали до тодішньої суспільної верхівки, прізвища князів, магнатів, власників великих земельних маєтків. Чому саме в них з'явилися прізвища? Ці люди купували і продавали свої села й інші маєтності, записували їх у спадок дітям, родичам, і ці юридичні дії потребували оформлення відповідними документами. А для дітей чи онуків було вигідно, щоб прізвище свідчило про те, що вони нащадки і спадкоємці такого-то предка.

***

Найдавніші житла первісної людини на території України типу чума, вкритих шкірами (стоянка Молодове-1 поблизу с.Молодове у Чернівецькій області), а також житлові печери з перегородками з кісток мамонтів (грот Чокура у Сімферополі) належать до муст'єрського періоду (середній палеоліт: 50-40 тис. до н.е.).

АВТОДРОМ

1 літр палива на 659 км шляху – це можливо!

Польські студенти винайшли автомобіль, який витрачає всього лише 1 літр палива на 659 кілометрів шляху! До останнього часу такий автомобіль здавався фантастикою, але Kropelka, так називається диво-авто, довела протилежне.

Важить "Краплинка" (так українською звучить назва автомобіля) всього 40 кг, і, якщо вірити творцям, її цілком можна переносити на руках. Автомобіль розрахований на одну людину і, звичайно, при такій вазі ні про які гаджети і зручності не йдеться, та ж чи це головне? За наявності необхідних доопрацювань це легко виправити, нехай і дещо на шкоду "витривалості".

Віце-прем'єр Польщі Вальдемар Павляк високо оцінив студентський винахід і назвав його автомобілем, який у майбутньому зможе вирішити проблему дефіциту палива і його високої вартості.

До речі, Kropelka – це не перший надекономічний польський автомобіль. Відносно недавно світовій громадськості був представлений автомобіль PAKS. При вазі 130 кг. ця машина може проїхати до 3000 кілометрів на одному літрі палива. Експерти високо оцінили досягнень польських інженерів – в скарбничці PAKS нагорода "За впровадження нових засобів безпеки", четверте місце в категорії "Машини для міста" в екологічному марафоні, який проводила компанія Shell, і бронзова нагорода в номінації "Міські автомобілі з бензиновими двигунами".

Звичайно, навіть при таких досягненнях бензинового автопрому, багато хто вважає панацеєю електрокари. Наскільки це справедливо, судіть самі: заряду акумулятора самого бюджетного електрокара Volkswagen E-UP, серійне виробництво якого почнеться в 2013 році, вистачає лише на 130 км.

Підготував Олександр Олехнович.